

מונולוגים-נשים-תוכן עניינים:

- 3..... אביבה אהובתי - אושרת
- 4..... אהבה קולומביאנית - טלי
- 5..... אילת – נועה
- 6..... אילת – עפרי
- 7..... אילת – דנה
- 8..... אילת – תום
- 12..... אמא'לה - אפרת
- 13..... אמא'לה - אפרת 2
- 14..... בטיפול -אורנה
- 15..... בטיפול - איילה
- 17..... בטיפול - איריס
- 18..... בטיפול - טליה
- 19..... בטיפול - נעמה 1
- 20..... בטיפול - נעמה 2
- 21..... בטיפול - נעמה 3
- 22..... בית האומנה - אלמוג
- 23..... גאליס – רונה
- 24..... גומרות הולכות - יועצת בית ספר
- 25..... גיוני ואביריי הגליל – אילנית
- 26..... 7 דקות בגן עדן - גליה
- 27..... גיוני ואביריי הגליל - אילנית 2
- 28..... גיוני ואביריי הגליל - הודיה
- 29..... גיוני ואביריי הגליל -חלי
- 30..... גיוני ואביריי הגליל- חלי 2
- 31..... גיוני ואביריי הגליל- חלי 3
- 32..... האסונות של נינה - נינה
- 32..... יוצר: שבי גביון
- 33..... האקס המיתולוגי - מיכל
- 34..... הבורר- אורנה
- 35..... הבורר- אירנה
- 36..... החברים של נאור – איילה
- 37..... החממה - אלה לי
- 38..... המיוחדת - ורוניקה זייצב
- 39..... המיוחדת - ורוניקה זייצב 2
- 40..... המשרד - לאה החרדית
- 41..... ולקחת לך אישה – ויויאן
- 42..... זגורי אימפריה - מירי

43	זגורי אימפריה – אבישג
44	יומני החופש הגדול – קארין
45	יסמין ויובל - יסמין
46	להוציא את הכלב - נועה
47	למלא את החלל – פרידה
48	לרדוף אחרי איימי - אלכס
49	מאפיה דוט קום - דינה
50	מה שנחוץ לרווק - אלונה
51	מוכרחים להיות שמח - שמחה
52	מתוך המחזה: It had to be you - תמר בלו
53	מילואים - הדס
54	מישהו לרוץ איתו – שלי
55	מסכים - איילת
56	מסכים - גולי
57	מסכים- הילה
58	מסכים- נירה מימון
59	מעורב ירושלמי - לאה
60	מקימי – עלמה
61	מקימי-עלמה 2
62	מקימי - עלמה 3
63	משמורת - בת שבע
64	מתים לרגע - איריס
65	ניצבים - קרלה :
66	נער קריאה -חנה שמידט
67	סוף הקיץ - מיכל
68	סימני שאלה – רוחי
69	סימני שאלה- שירה
70	סרוגים - הודיה
71	עד החתונה – איה
72	עד החתונה - איה 2
73	עלילה –גבי
74	פרשת השבוע -אליה
75	קדוש- רבקה
76	קוויקי- רוני
77	שבעה – אוולין
78	שבעה- סימונה
79	שושלת שוורץ - ציונה

אביבה אהובתי - אושרת

יוצר: שמי זרחין

אמא, אני רוצה להתייעץ איתך על משהו, אפשר?
לכבוד החופשת שחרור שלי ישבתי וחשבתי קצת מה אני רוצה לעשות עם עצמי,
והחלטתי שאני רוצה להיות זונה.
תחשבי, ים של כסף, לא צריך ללמוד כלום, אין רע בזנות תמיד יש עבודה לא חסר.
חוץ מזה עדיף למכור את הגוף מאשר את הנשמה שלך את לא חושבת?
אניטה הביאה לי. יש לה עכשיו מלא זמן אז התחשק לה לראות מה המנייאק שלך כותב.
תסבירי לי למה עשית את זה? למה אמא?
ואני עוד מעריצה אותך כמו סתומה, חושבת הנה אחת שהולכת עד הסוף שלא מוותרת.
את חייבת לנסוע אליו.
מחר בבוקר את נוסעת אליו ולוקחת את כל מה שכתבת כל השנים.
ואל תעשי את עצמך אניטה אמרה לי שזה אצלו.
מחר בבוקר את נוסעת אליו לפני שיגנוב ממך עוד החרא הזה.

אהבה קולומביאנית - טלי

במאי: שי כנות

תסריטאי: רשף לוי

רקע: אורי וטלי חברים כבר כמה שנים. בחתונה של החברה הכי טובה שלה, אחרי שהיא מגלה מה עשו הגברים ערב קודם עם החשפניות במסיבת הרווקים, בעיות שהודחקו אל מתחת לפני השטח מתפרצות.

אני ארזתי לך את הבגדים שלך, לא הספקתי לקפל, מצטערת, אני לא המשרתת שלך.
אני רוצה שתעוף מפה עכשיו.

אני חושבת שמיצינו את הקשר הזה אורי, מיצינו, לא?
על מה חשבת בחופה? ..אני חשבתי עליך, עלינו.

ואני לא אומרת שום דבר על להתחתן, להתחתן?! אני בכלל אמרתי פעם שאני רוצה?
אני אסביר לך את זה בדימוי מעולם שאתה מבין טוב, כדורגל.

בהתחלה כשאתה יוצא עם מישהי היא בתחתית הטבלה, היא באה אחרי המשפחה,
החברים ואפילו הכדורסל בשבת ואז הקשר מתקדם והיא עולה במעלה הטבלה.

ואחרי שלוש וחצי שנים אתה יודע איפה אני? אני הפועל בני סכנין!

וזה לא אתה ואני נגד כל העולם! זה לא אורי!

אילת – נועה**יוצרים:** עידו דרור ודוד דהן

נועה להב (17) - הביץ' של הסדרה. בתו של נרי, הבעלים של המלון. יפה, מלאת ביטחון עצמי, מרגישה מורמת מכולם. הפצע שלה הוא יחסיה עם אביה, היא מקנאה לו ומרגישה שהוא יותר אבא לקרני, הילדה החולה שאימץ, מאשר לה. כדי להרשים את אביה היא מקימה עסק עצמאי, בתקווה לזכות בהערכתו ולשם כך היא מוכנה לעשות הכל.

אני מציעה לך לא להתבלבל ולשכוח כמה שניות לוקח מ(עושה כאילו טלפון) "אבוש, אתה עסוק? (מושכת באף ומביימת בכי) לא לא קרה כלום.. " למכתב פיטורין על השולחן שלך ותיק הרמס חדש על השולחן שלי! (מחייכת) אני שמחה שאנחנו מבינות אחת את השנייה.. (רווית יוצאת ונועה פונה לאייל) איפה היינו.. אה שאלת למה לך לעזור לי בכלל.. קיבלת תשובה? יופי.. ברגע שאני מפרידה בין שירי לאסי, אתה לא זז ממנה, היא עושה אפצ'י אתה ממחטה ברור?! כשאסי יראה כמה מהר היא "התגברה" עליו, הוא יבוא להתגבר איתי.. (מישהו נכנס) אסי נשמה בדיוק דיברנו עליך, אמרתי לאייל איזה זוג מקסים אתם.. ושזה רק מראה שבשביל להיות מאושר לא צריך כסף ולא בגדים יפים.. רק להיות אתה... חכה לי ליד החדר העובדים אני תיכף אבוא לדבר איתך (יוצא)... איך נראה לי שהקאתי בפה..

אילת – עפרי**יוצרים:** עידו דרור ודוד דהן

עפרי לשם- (17) בחורה יפה וחכמה, עם בעיה- היא תמיד בוחרת את הגבר הלא נכון. סיוון מגיעה לאילת כדי להתגבר על פרידה מהחבר האחרון שזרק אותה ולקחת פסק זמן מאהבה.

אם הייתי יודעת מה אני מחפשת כבר הייתי מוצאת מזמן, או שאולי לא.. אולי החיפוש הוא בעצם העניין.. אני לא כמו הבנות האלה שמוצאות את האביר שלהן בשנייה וכבר חולמות על השמלה הלבנה וסידורי הושבה.. אני צריכה שזה יהיה מיוחד, שזה ייגע לי בדיוק בנקודה שהוא באמת באמת יבין אותי כי אני לא מבינה.. את מבינה? חפרתי אה? הכל שטויות, בסוף מגיע החתיך התורן, אני נופלת לזרועותיו כי הוא משדר לי שהוא לא שם עלי.. לא מבין אותי, לא נוגע בנקודה והכי לא מיוחד.. עולב.. אולי אני צריכה לחשוב פחות.. היום פגשתי מישהו חמוד, אורח במלון.. לא הטייפ הרגיל שלי אבל היה בו משהו.. ואז נכנסו לי המחשבות שהוא לא כזה ולא גבוה ולא פה ולא שם ואולי צריכה להגיד לעצמי לסתום כבר.. (צוחקת) סתמי כבר!! למה מי את בכלל? מי את שתלבטי כל היום בזמן שהחיים עוברים לך מול העיניים! זה מה שאני צריכה להגיד לעצמי.. (חושבת) את יודעת מה.. אני הולכת עליו, על החמוד.. יהיה מה שיהיה..

אילת – דנה

יוצרים - עידו דרור ודוד דהן

(18) קפטן צוות הבידור (אחראית הצוות). חולמת להיות שחקנית, לכן הצטרפה לצוות הבידור, לצבור ניסיון על במה. מאמינה בעבודה קשה בלי קיצורי דרך. דנה מאמינה בעבודה קשה ואמיתית בעולם המשחק ולא בקיצורי דרך.

שחקן זה מי שעובד קשה, שזה בוער בו, שלא יכול אחרת. הייתי יכולה גם להגיד שהמקצוע בחר בו אבל אני אצא פלצנית ואת יודעת מה? לא אכפת לי לצאת פלצנית.. המקצוע בחר בי, כן.. הכי בחר בי! אני משחקת גם כשזאת הצגה לארבעה ילדים מה, שאת בחיים לא היית עושה! למה שתעשי את זה? את הרי נולדת כוכבת.. זה הרי לא באמת חשוב לך איזו דמות את משחקת... את פה בשביל התהילה, בשביל פרמיירות והשקות וכל השטויות שישמרו אותך בתודעה.. את פה מכל הסיבות הרעות בעולם ואני מכל הטובות ואת יודעת מה הכי עצוב? שעדיין את יותר טובה ממני..

אילת – תום**יוצרים - עידו דרור ודוד דהן**

תום שחר (16)- נערה יפה וערכית, מאמינה בטוב של בני האדם. רודפת צדק, ישירה. גדלה כל חייה בצל האשמה על כך שהיא זכתה בחיים נורמליים לעומת אחותה שכלואה בשטח המבודד ולא חוותה ולא תחוה לעולם שום דבר ממה שיש לחיים להציע, בטח לא אהבה. היא מוכנה להקריב את אושרה למען האושר של אחותה, אותה היא אוהבת אהבת נפש, למרות שלעתים קרובות קרני מרחיקה אותה ודוחה את קרבתה.

אני מודאגת, היא לא יצאה מהחדר כל היום ואני מכירה את קרני, זה לא סתם.. אני יודעת שלא עשיתי שום דבר רע אבל אתה לא תבין את זה, כשהיינו ילדות היא הייתה המלכה הכיתה, הערצתי אותה, הייתי עוברת ליד החדר שלה כשחברות שלה היו באות בתקווה שאולי אולי היא תזמין אותי להיכנס והיום מה? כבר חמש שנים לא הגיעה אליה חברה הביתה.. איך אני יכולה לנפנף לה מול העיניים שיש לי אהבה? אני מצטערת, אבל אם אתה רוצה שיהיה בינינו משהו, אתה תצטרך לחכות, אתה לא חייב ותעשה מה שאתה רוצה אבל אני יודעת מה נכון ומה לא, ולהתנשק איתך עכשיו זה לא.. אתה יכול ללכת אם אתה רוצה.. או להישאר ולהלחם... אני יודעת מה הייתי רוצה שתבחר...

אילת – נתי

יוצרים - עידו דרור ודוד דהן

נתי גבאי (16)- הבחורה הטובה. חרוצה, אחראית, ישרה, כנה. נתי היא חדרנית במלון, כלומר במקום נמוך בשרשרת המזון, אבל היא מקבלת את מקומה. מאז שהוריהם נהרגו בתאונת דרכים, נתי מפרנסת את נדב, אחיה המוגבל שכלית, היא לומדת בבוקר ועובדת בערב..

אני לא משאירה אותך לבד, חבל על הוויכוח. אתה זוכר מה קרה פעם אחרונה? זוכר שנכנסת למקרר ולא הצלחת לצאת שלוש שעות? אז זה למה.. (פאזזה, מרגישה לא נעים) אני לא חושבת שאתה לא יכול להסתדר לבד נדבי, זה לא מה שאני אומרת, אני יודעת שאתה כבר גדול, אבל אתה מכיר אותי, אני צריכה לדעת שהכל בסדר איתך, אחותך משוגעת טוב? (נעצבת) אתה יכול לשאול את עדן איזה משוגעת אני.. עד שפעם אחת מישהו הביא לי את הירח, הרסתי את הכל.. לא יכולתי לסתום, לא יכולתי, אתה מכיר את זה שאתה יודע בפנים שמהו לא בסדר? אז הנועה הזאת קידמה אותו כי מגיע לו והכל סבבה, אבל אני רואה בעיניים שלה שהיא מתכננת עליו משהו ובא לי לתת לה אחת לפנים.. (נרגעת ומחייכת) אבל במקום זה נתתי לעצמי אחת, גול עצמי קוראים לזה לא? עכשיו הוא חושב שאני לא מאמינה בו וזה לא יכול להיות יותר הפוך מזה.. הוא כל מה שאני מאמינה בו.. להגיד לו? הלוואי וזה היה כזה פשוט כמו בעולם שלך..

אילת – קרני**יוצרים:** עידו דרור ודוד דהן

קרני שחר (17)- בגיל 6 נתקפה כאבים בלתי פוסקים, עד שהרופאים גילו שהיא סובלת מתסמונת נדירה של רגישות לכל סוג של קרינה. המחלה הנדירה (היא היחידה בארץ) הביאה לכך שמשפחתה הייתה חייבת לעקור מהאזור העירוני ולעבור לחווה במעלה הרי אילת, ב"שטח ההפקר" שסמוך לגבול עם מצרים. מחלתה של קרני (שגרמה לבידודה וניתוקה מהעולם) הפכה אותה לקוצנית, היא ניתקה את הקשרים הישנים ולא יוצרת חדשים, היא מרגישה שבעולם הרשתות החברתיות אין לנערה כמוה סיכוי למצוא חברים, ולכן גודעת כל פוטנציאל לקשר. היחידה שקרובה אליה היא אחותה תום וגם לה קרני לא נותנת הרבה נחת. קשה לה להסתיר את הכאב ואת הקנאה באחותה שחיה חיים רגילים בעוד היא כלואה. אבל מאחורי הציניות רואים עליה בבירור את הפצע ויודעים כמה היא רוצה לחזור להיות נורמלית.

תפסיקי לשחק אותה קדושה כי את לא מנסה להציל אותי את מנסה להיות זאת שמצילה אותי. לא ביקשתי ממך כלום ואני מסתדרת טוב מאוד לבד, את יכולה ללכת לשחק עם הערס שלך בגיבורים אם את רוצה אבל לא על חשבוני. אני תקועה פה בבית ואני תמיד אשאר פה ועדיף לי לקבל את זה ולא ללכת אחרי תקוות השווא שאת מוכרת לי.. אין לזה תרופה את מבינה?! זה המצב שלי וזהו.. אה יופי, תשתקי כמו מסכנה שרק רוצה לעזור ואחותה יוצאת עליה בלי סיבה, זה מטריף אותי שאת עושה את זה.. תגידי משהו, תעני לי אני לא אשבר אז מה אם אני חולה.. תגידי לי כבר שאין לך כוח אליי! נו תגידי מה את מתביישת תגידי כבר!! (קולה רועד, מתרככת) תגידי כבר, כדי שאני ארגיש פעם אחת כמו בנאדם נורמלי.. שאפשר לכעוס עליו ולא הולכים לידו על ביצים.. נמאס לי כבר לי להיות בתוף הגוף הזה.. די אל תחבקי אותי.. אבל אל גם אל תלכי..

אילת – יעלי

יוצרים - עידו דרור ודוד דהן

תגיד אתה נורמלי אתה לא שומע שאני קוראת לך שעות! לא רוצה לשמוע.. בוא תשמור לי על התא, יש לי עוד 3 שמלות למדוד ואני לא אספיק בגללך! ידעתי שזה מה שיקרה.. טוב.. תסמס לאחותך שאנחנו מאחרים, צירים או לא צירים אנחנו התעכבנו בגללך וחוף מזה בוא.. כבר נסענו בגללה פעם אחת לחדר לידה והדבר היחיד שיצאנו איתנו היה קלקול קיבה מהקפיטריה שלהם.. (מסתכלת במראה) הקצוות השרופים האלה יהרגו אותי בסוף.. (שמה לב לניסן שמולה) ניס ניס.. מה קרה? אוי נו בגלל שצעקתי, אתה יודע שאני עושה את זה רק כי אכפת לי ממך ואתה.. אתה יודע שאתה יכול להיות קצת עבי"מ לפעמים ואתה צריך בעיטה בתחת.. בשביל זה אתה איתי לא ניס ניס?.. תן לי חיוכי... נו.. ככה אני אוהבת.. (חוזרת למראה) מה הפוסטמה ענתה לך?

אמא'לה - אפרת

יוצרים: מולי שגב, תמר מרום, רם נהרי.

רקע: אפרת מדברת עם חברה לקראת יום ההולדת ה 40 שלה.

השבוע יש לי יום הולדת. אני אהיה בת ארבעים. זה לא כזה עניין. אני בקושי זוכרת את זה, כולה יום הולדת, זה לא צריך להטריד אותי. ביג דיל, ארבעים. ארבעים. וואוו יש לי צרות יותר גדולות מזה. האמת שאני בכלל לא מבינה מה עושים כזה עניין מימי הולדת? והכי גרוע שזה ימי הולדת שזה מספר עגול, אז העניין הזה של "החלפת קידומת, החלפת קידומת" אז החלפת קידומת אז מה? תכלס שחושבים על זה, אז נולדתי באותו יום, אז מה? כולם נולדו, מה יש לחגוג, מה? זה שחצי חיים כבר מאחוריי ולא עשיתי שום דבר משמעותי? זה שאני מזדקנת? שזה כבר לא אותו הגוף שהיה לי ואין מה לעשות... הגוף הזה.. זה חומר, זה מתבלה. זה שאני צריכה לצבוע את השיער כבר פעמיים בחודש ולא פעם בחודש? זה שהציצי שלי נפל ולא ישוב יותר? מה יש לחגוג? מה שכן אפשר למצוא כמה נקודות אור דווקא. שנשארו רק עשרים שנה עד שאני אקבל הנחת גמלאי בקולנוע, זה יכול לחסוך לי המון כסף כי אני הולכת המון לסרטים. תמיד רציתי תעודת גמלאי. וגם אני אהיה יותר חולה ואז אני אבילה המון בקופת חולים וקופת חולים תתחיל להשקיע בי. קופת חולים מאוחדת. וגם יתחילו לקום בשבילי בכל מיני מקומות. וגם.. שמעתי ש.. הדבר שאני הכי מצפה, זה שהשערות ברגליים מפסיקות לצמוח. טוב, בסדר, קצת רגע של רצינות, אני באמת בת ארבעים תכף, ואני לא מתכוונת לחגוג, כי אין שום סיבה לחגוג. ואני רוצה להיות לבד לחשוב קצת, מעניין אם מישהו יזכור את זה, קובי בטח יזכור, אימא שלי אין לדעת, עסוקה בעצמה מאוד בזמן האחרון. על דפי בכלל אין על מה לדבר גם אם היא מתקשרת אני לא עונה לה, ובטח שלא לדורון. אז זהו אני אהיה עם יואב. נחגוג רק שנינו. בסופו של דבר הוא הגבר היחיד שמקבל אותי כמו שאני.

אמא'ה - אפרת 2**יוצרים:** מולי שגב, תמר מרום, רם נהרי

אז סוף סוף מתחילים איתי.
תודה לאל, תודה לאל, תודה לאל, הישועה הגיעה.
אבל מי מתחיל איתי?
מתווך, עם כרס, מעריץ את דצה, מעצבן כזה, טיפוס מעצבן, מכל הגברים בעולם- הוא,
הוא התחיל איתי, הוא לגמרי בעניין שלי, מחזר כזה... חם עליי.
ויצאתי איתו פעם אחת, זו תהיה הפעם האחרונה כי הוא פשוט...
אין לנו שום דבר משותף, אין לי על מה לדבר
איתו, הוא... יש בו משהו שמצליח להוציא ממני את ההכי הכי... לא יודעת הוא מטריף אותי.
וחבל, כאלו זה בזבוז זמן. בזבוז זמן.
מצד שני אני בעצם חושבת לעצמי שבגלל שאין לי שום דבר עכשיו אז אני יכולה כן לצאת איתו,
אולי, עוד פעם אחת או פעמיים. סתם כדי לא... לא להיות לבד בעצם. מותר לי.
ואתה יודע מה, יכול להיות גם סקס, מה יש? לא נעים להגיד אבל אני כבר שנה לא נגע בי אף אחד.
(צלצול פלפון, מסננת) קרציה, זה הוא.
הוא ממש בעניין שלי. אז מקסימום אני יכולה אפילו להיכנס איתו למיטה,
כן, עד כדי כך, אני מסוגלת, הוא לא ממש דוחה אותי, פיזית.
ויש לי גם איזו תחושה שהוא מבורך באיזה שמה משהו רציני, לא יודעת אני קולטת את זה עליו.
מביך לדבר על זה, אבל יש לי תחושה שיש לו שם... שהוא יכול להיות אפילו מאהב טוב.
לא יודעת. יש כאלה שאת רואה את זה עליהם.
ובא לי, כן, בא לי. מקסימום כמו הגברים אני אזיין ואזרוק. מה יש?
מירב מיכאלי הייתה אוהבת את המשפט הזה, לא? פמיניסטי כזה.
במצבי, אסור לי, באמת אסור לי להיות יותר מידי בררנית.
אז גבר מתווך, שמן, מזיין תישכל, על הכיפק, אני לוקחת.
לוקחת מה שיש.

בטיפול - אורנה

יוצר: חגי לוי

רקע: אורנה הגיעה לטיפול פסיכולוגי לאחר שנכנסה להריון לא מתוכנן, והיא מתלבטת אם לבצע הפלה.

לא הלכתי לוועדה. החלטתי לחכות. אני צריכה לחשוב. אתה אמרת שאני מחליטה במקום להתלבט, אז.. עכשיו אני אחשוב. יש עוד זמן. מיכאל לא אמר מילה, להפך זה היה.. כשיצאנו מפה זה היה הפעם הראשונה אולי, אני חושבת שלא.. לא אמרנו כלום בנושא. גם אח"כ הלכנו לישון, פעם ראשונה אחרי המון זמן בלי להתווכח. אני אמרתי שאני חושבת שאולי אני כן רוצה את הילד. ואז צחקנו. בכל מקרה למחרת זה היה היום של הוועדה. התעוררתי לבד. מאוחר. מיכאל כבר יצא לחווה, לקח את איתי'קה לבי"ס. ולא מיהרתי לעבודה כי זה היה יום חופש שלי ו.. פשוט שכבתי לי במיטה וחשבתי בשקט. לבד. ונהניתי. נהניתי מהמחשבות עצמן. אני חשבתי על הפלה. חשבתי גם על לידה. פעם ראשונה שחשבתי אם זה בן או בת. פתאום היה נדמה לי שזאת בת. דמיינתי את איתי'קה מרביץ לאיזה ילד אחד שחטף לה את האופניים. זה נגע לי ללב. ואח"כ לבשתי את הג'ינס והרגשתי שהוא לוחץ לי קצת בכפתור, והיו לי מין כאבי בטן כאלה, זה לא ביאס אותי משום מה. זה לא שימח אותי מי יודע מה, אבל זה גם לא היה מבאס. זה היה בעיקר מוזר. מוזר- מעניין, לא מוזר- מלחיץ. מיכאל שאל מה היה בוועדה, אמרתי לו שלא הלכתי. וזהו. לא דיברנו על זה יותר. אני חושבת שאני צריכה לחשוב על זה קצת לבד. אני חושבת שכל מה שהיה צריך להיאמר כבר נאמר. פשוט נראה לי שאולי עדיף לא לדבר על זה כל כך הרבה. אני עדיין רוצה להתקדם בקריירה וכל זה, אני לא מתכוונת לוותר או משהו כזה. אבל פשוט נראה לי שאולי אני יכולה להשתלט על הכול אתה מביין? אני עדיין צעירה. אולי אני יכולה להרשות לעצמי להתעכב עוד קצת עם הקריירה. הם הבטיחו לי שם שהם ישמרו לי על התפקיד שלי. מקסימום אני אעבוד על פחות פרויקטים, לך תדע מתי אני אכנס שוב להריון.. לא יודעת, אני לא רוצה לעשות טעות שאני אתחרט עליה אח"כ. ואני חושבת שאני אתמודד עם זה. בעיקר שאני לוקחת בחשבון מה שעוד ילד יכול לעשות בשביל איתי'קה. תראה, אני לא אומרת שזהו זה, אבל אני.. אני רוצה עוד זמן. לחשוב. ולהחליט. אני אחליט בקרוב. זאת אומרת, אני לא יודעת באמת עד כמה מדאיגים אותי הוורידים ברגליים.. (ואז היא רואה כתם דם על המכנסיים, היא מדממת).

בטיפול - איילה

יוצר: חגי לוי

אפרת, העורכת דין שלי, אמרה לי שהכי כדאי לי לדבר איתך. היא שמעה עליך מחברה שלך שהיא... מחברה שלה, זאת אומרת, לא מחברה שלך, ממטופלת שלך שהיא חברה שלך... שלה. פשוט אחרי התאונה שעשיתי, אמרתי לך בטלפון שעשיתי תאונה. אז אמרו לה, אמרו לי, שאני צריכה חוות דעת מפסיכולוג כי לחברת הביטוח של הרכב שפגע בי יש איזה בעיה עם הפגיעה שלי או משהו כזה. בקיצור בשביל זה אני פה, לא בשביל... הם פשוט הביאו לי איזה עובדת סוציאלית מהמשטרה, והיא התחילה לשאול אותי כל מיני שלאות מעצבנות. היא הייתה ממש מעצבנת, אבל לא הסכמתי לדבר איתה. אתה יודע, היא התחילה לדבר כאילו היא מכירה אותי או משהו כזה אז... אז פשוט זה לא היה נראה טוב שלא הסכמתי לדבר איתה. אז אמא שלי אמרה לי שהכי כדאי לבוא אליך ושאתה תיתן לי את החוות דעת הזאת.

אני ממש לא זוכרת מה קרה שם.

הייתי על האופניים שלי ונכנס בי אוטו ואני ממש לא זוכרת מה קרה.

(צוחקת) סתם, זה מזכיר לי שלפני איזה שנתיים, איזה ידיד שלי הסיע אותי על הטוסטוס שלו ונסענו וזה והוא פשוט עצר לקנות משהו בקיוסק. אז אני כזה, מתוך שעמום, עשיתי, אתה יודע, כאילו אני יודעת לנסוע, אתה יודע, ששמים את הידיים על הכידון ועושים ככה.

בקיצור, אז היה מין טוסטוס כזה, שמספיק שעושים כזה "הנננ" והוא נוסע. ולא ידעתי את זה. אני פשוט כאילו, הייתי עם הראש ככה, אני מרימה את הראש, אני קולטת שאני באמצע נסיעה לתוך מכונית, והתרסקתי שם על הרצפה לגמרי.

והייתה שם איזה זקנה שעמדה לידי וכנראה ראתה את זה, והיא התחילה לצרוח "אני ראיתי אותה, היא עשתה את זה בכוונה, היא ניסתה להתאבד, היא ניסתה להתאבד!" משוגעת! קוראים לי איילה, אני בת 17, מתעמלת מכשירים מגיל שש וחצי, אלופת ה... אלופת אירופה עד גיל 13. יש את אליפות הארץ בעוד חודשיים וזה ההזדמנות האחרונה שלי להציב את הקריטריונים לאולימפיאדה, אז זה ממש חשוב שאני אצלית, כי אני מין תקווה אולימפית כזאת. בגלל זה גם התביעה הזאת חשובה, כי אני אצטרך עכשיו טיפולים שהם נורא יקרים. אז מה, אתה חושב שאתה יכול לעזור לי עם החוות דעת הזאת?

בטיפול - איריס**יוצר:** חגי לוי.

רקע: איריס, באמצע שנות העשרים לחייה חולה בסרטן, לא סיפרה על המחלה לאף אחד. רק הפסיכולוג יודע על המחלה ומה שהיא מרגישה באמת, וכמובן הוא לא יכול לספר. אך היא מרגישה ממנו שלדעתו היא לא עושה את הדבר הנכון בכך.

יש לך אולי מטען לפלאפון כזה? שיט שכחתי להטעין שיט, אולי יש פה טלפון שאני יכולה לדבר ממנו? נגמרה לי הבטרייה באמצע המשפט... פשוט דיברתי עכשיו עם תומר, החבר הקודם שלי, סיפרתי לו אתמול שאני.. שאני חולה ועכשיו הוא התקשר והוא כל כך עצבן אותי..... נפרדנו לפני שנה, והוא עדיין הבנאדם הכי קרוב אליי, נפגשנו-הוא הקשיב, ככה זה תומר ועכשיו.. הוא התקשר ואמר שתמר חברה שלו אמרה שאני חייבת ללכת לדוד שלה, הוא אונקולוג ואיש מקסים. ביקשתי ממנו לא לספר. לא סיפרתי להורים שלי, לחברות שלי לא סיפרתי. הוא מספר לתמר. מה זה קשור שהיא תהייה אישתו? לא מספיק שיש לי את המחלה על הראש אז הדוד של הגברת הראשונה הוא זה שיציל אותי, כן, ממש, זין! אני אמות לפני שאני אלך לדוד של תמר! והוא לא.. הוא לא אהב אותה בכלל והיא לא ויתרה עד שהיא סגרה עליו-כמו כלב שמשתיך כדי לסמן את הטריטוריה שלו, השתינה את הדוד שלה על המחלה שלי כדי לסמן שגם פה זאת הטריטוריה שלה והאפס הזה נותן לה. אבל תומר הוא בדיוק הוא הבנאדם לספר לו דברים כאלה, הוא אתך, יעשה בשבילך הכול, הוא חי אותך עד הסוף. אבל אין תומר, אין יותר תומר. איך זה שמישהו שהיה כל כך קרוב נהייה כל כך רחוק? אני.. אני לא מבינה לאן זה נעלם. אתה אוהב מישהו, הוא מעסיק את המחשבות שלך 24 שעות.. אתה.. אתה נושם אותו, שוכב איתו.. איפה כל האנרגיה הזאת? אני כל מי שאהבתי אני יאהב קצת תמיד. אתה יכול להביא לי את הטלפון בבקשה?

בטיפול - טליה

יוצר: חגי לוי

איך לא זכרת שאני אוהבת מוסיקה?
לא, כי פשוט דיברנו על זה המון בטיפול.
לא זוכר שהייתי מביאה לך טייפ עם כל מיני מוסיקות של דברים שהייתי שומעת כדי להסביר לך מה עובר עליי?
אתה לא זוכר את זה?
אתה זוכר מה הבאתי לך למתנת פרידה?
איזה דיסק?
לא מאמינה לך, אתה יודע למה? כי אם היית שומע את זה כל כך הרבה פעמים היית זוכר..
10 שנים זה לא כל כך הרבה זמן. זה נכון?
אז מה כל כך מסובך לחבר 10 ועוד 20?
איך לא זכרת בת כמה אני? אתה יודע מה?
בוא אני אספר לך משהו, אם כבר אנחנו גולשים, אל תדאג אני לא אחייב אותך על זה.
אני חייבת לספר לך את זה כי זה חשוב זה חשוב, כי כבר הרבה זמן לא היה לי בדיוק, אתה מבין?
אבל הבחור הזה.. הבחור הזה הבחור הזה מאתמול, זה איזו חברה.. חברה שידכה לי אותו וגם הוא נורא התלהב ממני ונפגשנו ובהתחלה כאילו היה קליק כזה ביננו.
הוא היה נראה חכם כזה, שאל שאלות לא דיבר יותר מידי נתן לי לדבר רוב הזמן, היה נראה ממש בסדר ואז בסוף הערב אחרי שבערך סיימתי לספר לו את כל סיפור חיי הוא ליווה אותי לאוטו ו...ו...לא יודעת למה אבל שאלתי אותו, אתה יודע ככה ב... כאילו אם בא לו שנפגש עוד פעם. אז הוא אמר לי ש.. שהוא חושב שלא...לא מתאים,
אז שאלתי אותו למה?" לא יודעת למה התעקשתי בכל זאת לדעת, שאלתי אותו "למה?" אז הוא אמר לי כי את לא ממש מעניינת.
אתה קולט?
ועכשיו כשאני יושבת איתך כאן, פתאום הבנתי שגם אותך אני לא ממש מעניינת שאף פעם לא ממש עניינתי אותך. זהו.

בטיפול - נעמה 1

יוצר: חגי לוי

הייתי רק בת 15..

דייב אפילו לא כיבה את האור. הוא אמר שהוא רוצה לראות את הגוף שלי, שאני יפיפייה. ואני רציתי את זה. אפילו לא פחדתי ממה שעומד לקרות כשדמיינתי את זה חשבתי במושגים רומנטיים כאלה, שתבוא איזה פיה כזו וכשנשכב במיטה היא תיגע בנו במגע של קסם ותמחק את כל החיים הקודמים שלי.

הוא אמר שהוא גאה בי שאני מוכנה.

ואז הוא התחיל ללחוש לי שבחיים לא עמד לו ככה ונעמד ערום באמצע החדר והראה לי מה אני עושה לו.. ואז הוא התחיל להפשיט אותי.. נורא מקצועי כזה... ואז הוא הרטיב תיד כדי..

זה היה נורא מגעיל.. זה היה הרגע שרציתי לברוח משם אבל כבר היה מאוחר..

אתה יודע, כשעבדתי במחלקת ילדים עשיתי דיקור מותני לילד אחד, חמוד כזה בן עשר, שיחק אותה גיבור, זו בדיקה איומה, הילדים צורחים ומשתוללים, אני כל הזמן אמרתי לו שהוא גיבור, שאיזה יופי שהוא לא מפחד, שהוא כזה מבוגר...

הוא שכב על המיטה והאחות החזיקה אותו שלא יזוז, וכשהכנסתי תימחט.. הוא לא הוציא הגה..

רק הסתכל עלי במבט של תדהמה, כאילו שבגדתי בו.. בחיים אני לא אשכח את המבט הזה..

גיבור קטנצ'יק כזה.. ישב מצונף על המיטה ולא ידע מה מצפה לו..

אני רק רציתי שיתקן אותי.. שייקח אותי מהבית הזה, מהמוות הזה.. פשוט שיעזור לי לברוח..

בטיפול - נעמה 2

יוצר: חגי לוי.

כשישבתי שם לבד על הבר חשבתי מה היה קורה אם אתה היית נכנס?
דמיינתי איך אתה מתיישב על הבר, מזמין משהו לשתות.
ניסיתי לנחש אפילו מה תזמין, אולי איזה וויסקי? משהו יקר, ואז אנחנו מתחילים לדבר,
איזה קטע שאנחנו נפגשים וכמה זה מביך להיפגש מחוץ לקליניקה ואז (אה) בלי מילים,
כי העברנו בינינו כל כך הרבה מילים כאן.
אתה מסמן לי לבוא אחריך לשירותים, ואני באה.
וכשנכנסתי עם הבחור הזה לתא באמת חשבתי שזה אתה שם מאחורי, וזה מה שהפך את זה
למרגש....ואז ההוא פתאום התחיל להשתין לידנו וזה עורר אותי, זה..
ופתאום הבנתי שזה לא אפשרי, שבשום רמה זה לא יכול להיות אפשרי אני יודעת את זה,
אני אומרת את זה לעצמי כל הזמן, כל פעם שאני יוצאת מכאן אני מבינה, אני רק לא בטוחה
שהגוף שלי מבין.
אני מבינה שאתה הפסיכולוג שלי, אני מבינה שזה לא יכול לקרות, אני יודעת את זה,
אני לא אופיע לך יום אחד בבית אתה יודע אני לא גלן קלוז מהסרט הזה, אני לא אבשל את
הארנבת של הילדים שלך, אני לא מסוכנת.. לא לך לפחות..
איך אני אחזור הביתה, לבית חולים? אברי לא אברי? כשהדבר היחידי שמעניין אותי זה אתה
ושום דבר אחר לא באמת מעניין אותי, לא מעניין את התאים הקטנים בגוף שלי שלא יודעים שזה
אסור, שזה בלתי אפשרי.

בטיפול - נעמה 3

רקע: נעמה מספרת לראובן, הפסיכולוג שלה בו היא גם מאוהבת, על הערב שהעבירה עם ידן, גבר נשוי שמטופל גם הוא אצל ראובן.

זה קיטש, אני יודעת, הכי סצנה מהסרטים, אבל... כשהיינו במיטה...
ראובן? אתה מקשיב לי?
אמרתי שרציתי שנעשה את זה שם, על השיש במטבח.. הוא הרים אותי אז חשבתי ש..
אבל לא, הוא לקח אותי לחדר שינה, הניח אותי בזהירות כאילו שהייתי אגרטל.
הכל היה נורא זהיר כזה, נורא מהוסס. כאילו שהוא לא יודע מה עושים.
הוא באמת אמר כל הזמן שהוא לא עשה את זה עם אף אחת חוץ מאשתו במשך עשר שנים.
וגם זה בקושי. אתה יודע, הוא דווקא היה נורא נורא מתוק. הוא חיקה אותי.
כל מה שאני עשיתי, הוא עשה. אני הורדתי לו את החולצה, הוא הוריד לי את החולצה.
אמרתי לו שיש לו גוף מהמם, הוא אמר לי "גם לך".
ובאיזשהו שלב פשוט נמאס לי. אז אמרתי לעצמי, אולי אם אני אתחיל לעשות משהו אז.. אז
משהו סוף סוף יתחיל לזוז.
אז מצצתי לו. למרות שאני אף פעם לא..בלי שהוא..
הכל היה נורא בסדר. ואני לא רציתי בסדר. רציתי שהוא פשוט.. לא יודעת, יזיין אותי בלי כל
הבולשיט הזה על השמפו שלי והציצים שלי והטעם הטוב שלי בוילונות.
הוא אפילו לא נגע בי תוך כדי, הוא היה על המרפקים.
כאילו שהוא לא רצה שיהיה בינינו שום חיבור. חוץ מאיפה שחייבים.
וזהו. זה היה נורא מהר. שתי דקות, משהו כזה, והוא גמר. פשוט נפילה.
הוא אפילו לא שאל אותי איך היה.
הרגשתי כל כך לבד. אפילו גמרתי לבד. על הרגל שלו. הייתי חייבת, הרגשתי כל כך מרומה.
ותוך כדי שאני עושה את זה התמלאתי בעצב, עצב תהומי כזה, והתחילו לרדת לי דמעות
מהעיניים.
לא יודעת אם הוא אפילו ראה, הייתי עם עיניים עצומות, פחדתי לפתוח אותן.
חשבתי לעצמי שזו הולכת להיות האורגזמה הכי עצובה שהייתה לי בחיים, אבל לא.
זה היה משהו.. משהו פנימי כזה, משהו ברקמות. וואי, קשה לי לתאר את זה. חבל שלא היית שם.
זאת אומרת, בתוך הראש שלי. בטח היית מבסוט ממני לאללה. כאילו, בתור פסיכולוג.
פשוט התחברתי לעצמי. אני אף פעם לא עושה את זה.
מצטערת, זה היה חושפני קצת.
אתה יודע הוא בחור מקסים סך הכל, אוקי קצת דפוק, קצת חסר ביטחון במיטה אבל יש לו
פוטנציאל. אני חושבת שאני הולכת לנהל איתו רומן מקסים.

בית האומנה - אלמוג**יוצרים:** דפנה ממון וציון רובין

רקע: הסדרה מספרת את סיפורם של 10 ילדים בגילאי 14-15 שחיים בבית אומנה. אלמוג, מגיעה מבית עשיר אבל לא מתפקד, כאשר מתגלה שהיא ילדה מוכה, היא מועברת לבית האומנה, ומקווה שלפחות האקט הזה יגרום להוריה להתעניין בה יותר. אבל גם זה לא עוזר. היא מגיעה לשיחה עם הפסיכולוגית.

אז מה היה השבוע...? לא יודעת. כלום. שבוע רגיל. משעמם.
היה לי יום הולדת... גנבתי מאבא שלי את הויזה ועשיתי מסיבה מטורפת..
(מושכת בכתפיה) מה קרה, זה שאני תקועה בבית אומנה הזה לא אומר שאסור שיהיו לי חיים.
טוב, מה, זה לא אשמתי. אם הם היו באים ליום הולדת כמו שהבטיחו,
לא הייתי צריכה לגנוב את הויזה. אבל הייתה מסיבה... חבל לך על הזמן. חבל שלא היית גם.
בטח היית מה זה נהנית. ריקודים... פיצות... סושי... סושי ממקום היקר, לא הפושט. היה מהמם.
רקדתי בטירוף עד איזה שלוש בבוקר... עם אוגיי... והפָּרַח החדש שהגיע, ועם יואל... היה מעולה.
(שתיקה קצרה ואומרת בבאסה ובמבוכה) ורק גיא לא רקד איתי. או בכלל.
דווקא עשיתי מה שאמרת לי והייתי נחמדה אליו, אבל זה לא עבד.
(מהרהרת בזה ומתחילה להתעצבן) למה זה לא עבד? האמנתי לך שזה יצליח!
בשביל מה הייתי נחמדה אליו אם לא יצא לי מזה בסוף כלום?! בשביל מה ההורים שלי משלמים
לך כל כך הרבה אם את לא יודעת את העבודה?
(שותקת ונרגעת מיד) למה הוא לא רצה לרקוד איתי? ואל תגידי לי בחזרה 'למה את חושבת'.
זה מה זה מעצבן. (באותה נשימה) הוא לא רצה לרקוד איתי כי הוא סתום, זה למה.
אין סיבה אחרת. לא יכול להיות שהוא לא רוצה אותי. לא יכול להיות.
(הפסיכולוגית שואלת למה) למה? כי כולם רוצים אותי וזהו. אני לא מבינה מה את בכלל שואלת?

גאליס – רונה

יוצרים: דוד דהן ועידו דרור

יולי? אני מפריעה? אפשר לשאול שאלה? אמרת לי לשים את המזוודות באוהל שלך, אבל עוד לא הקמנו אוהלים. (יולי שואלת- "אז מה הבעיה?") שאם לא הקמנו את האוהלים, אז הם עוד לא קיימים. (יולי- "נו?") אני לא יכולה לשים את המזוודות בתוך משהו שעוד לא קיים. (יולי- "אבל הולך לרדת גשם") וכל האיפור שלך במזוודה. אני יודעת. שאלתי את מיקה אם אפשר להקים לך את האוהל עכשיו, אבל היא לא ידעה מי אני ואמרת לי לא להגיד לאנשים שאני חברה שלך.. (יולי עונה שהיא לא ורונה מתקנת) הבת של הנהג שלך.. אז היא לא ענתה לי. אבל רציתי לשאול אם יש לך מעיל גשם במזוודה ואז אני אוציא אותו ואעטוף בו את המזוודה. (יולי עונה שכן) אז אני אעשה את זה.. (יולי הולכת, דורי מגיע) מסכנה.. כל הלחץ הזה שיש עליה.. אני לא יודעת אם הייתי מצליחה להסתדר עם זה. אנשים לפעמים יכולים לחשוב שהיא מפונקת או עצבנית, אבל אני רואה אותה הרבה ואני מבינה כמה זה קשה שהמצלמות עליך כל הזמן. אני הייתי מתה מזה.. אני מעדיפה להיות כורת פחם בצ'ילה.. (צוחקת מעצמה). שמעת שהייתה פה רעידת אדמה לפני כמה חודשים? איזה פחד נכון? מזל שאנחנו מעל האדמה ולא מתחת. אתה יודע שלפני שנה הייתה רעידת אדמה בצ'ילה ו-37 כורי פחם היו לכודים חודשים מתחת לאדמה? בגלל זה אמרתי שאני מעדיפה להיות כורת פחם.. קודם שדיברנו על יולי אז אמרתי לך שאני לא הייתי יכולה.. לא משנה.. אני צריכה ללכת לעטוף את המזוודות שלה. לא לא.. אני מסתדרת לבד זה בסדר. הן כבדות, אבל יש להן גלגלים.. בזאת אחד נשבר, אבל היא לא הכי כבדה, היא השנייה הכי כבדה אז אני יכולה להרים אותה.. אז אני הולכת.. נתראה אחר כך.. זאת אומרת.. כי שנינו פה במחנה, לא שאני רוצה שנקבע משהו.. כלומר אני רוצה, אבל אתה בטח לא רוצה.. וזה בסדר, באמת.. אני יודעת שלא אמרת כלום.. נראה לי שכדאי שאני.. ביי..

גומרות הולכות - יועצת בית ספר

יוצרים: אסף גיל, רן דברת, דני קרפל, רני סער

שלום תלמידים, למי שלא מכיר אותי,
באתי לומר לכם, אני יועצת בית הספר
ורציתי לומר:
אתם עכשיו בגיל ההתבגרות
וגיל ההתבגרות זה גיל לא קל,
אם יש למישהו או למישהי
איזה שהיא או איזה שהוא בעיה שמציקה לו או לה,
הדלת שלי תמיד פתוחה בפניכם.
אל תתביישו, אתם יכולים לשאול את
דפנה שסיפרה לי שהיא מאוהבת בסתר בערן,
זה עזר, נכון דפנה?
אוי, טוב שנזכרתי, יוגב, אני בדקתי בספרות
המקצועית, ואכן ראיתי שחמישה סנטימטר זה אכן
איבר קטן אבל זה עשוי ועלול לגדול, אתה עוד צעיר
ובואו נתפלל כולם בשביל יוגב שאיברו יצמח.
תודה על ההקשבה ילדים ותזכרו תמיד שאני פה
בשבילכם.
או, אגב מישהו יודע איפה לומדת נטע זליקוביץ?
נטע זליקוביץ? זו שאביה לובש בגדי נשים ואמה
זונה? אף אחד? לא נורא, אני אמצא לבד.
ותאוננו חבר'ה, תאוננו.
אהה, מה קורה רונית, קיבלת כבר ווסת?
אל תהססי לבוא לחדרי אם תקבלי את המחזור.
ותאוננו בנות, נאוננו. זה חשוב.
ונדב אלבוים, נדב אלבוים מייב 4,
עשיתי ברור ורציתי להרגיע אותך,
אתה לא הבתול היחידי בבית הספר.
יש עוד ילד אבל אני לא רוצה לומר את שמו בפומבי.
תאונן, תאונן.

גיוני ואביריי הגליל – אילנית

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

רקע: אילנית רותחת מעצבים אחרי שתפסה את בעלה שימי, עובד בתור נער ליווי ערום במסיבת רווקות. היא במטבח עם הילד הקטן וגיוני שבא לפייס ביניהם, אילנית לא מקבלת את ההסברים של גיוני.

גיוני סיפוריי החברות האמיצה שלכם מעניינים לי את התחת.
 אה כן? אז זה היה הרעיון הגדול שלו? להשפיל את עצמו ואת המשפחה שלו מול כולם?
 תרשה לי לא להתרשם!
 מה אתה מזיין לי את השכל על לא אישי ולא רגשי? הבן אדם עמד עם הזין שלו בחוץ באמצע הבריכה, לא נראה לי שהוא סבל מזה.
 כמו שחקן, גיוני? שחקן?
 (פונה לילד שלה) אביבי כנס בבקשה לחדר. אתה תשמע אותי צועקת גם מהחדר, תיכנס בבקשה.
 (היא וגיוני נשארים לבד)
 נו, אז מה? כמה אתה לוקח על הופעה? אה שלמה ארצי?
 מזה נע? כמה?
 500 שקל! לשעה עבודה?
 וזה טכני אתה אומר?
 אז אתה יודע מה? קח...600 שקל ותתפשט.
 אתה שחקן לא גיוני? אתה שחקן אז תשחק. אתה יודע מה בסדר אני אתחיל
 (מתחילה להתפשט וגיוני נבהל).
 אבל זה טכני. זה טכני גיוני. זה לא טכני?
 מתאים לי דווקא משהו טכני על הבוקר. חוץ מזה שאתה סקסי, אתה יודע? אף פעם לא אמרת לי את זה אבל אתה נורא סקסי בעיניי.
 גיוני אם אתה לא עושה את זה אז זה אומר שאתה משקר ואז אני לא יכולה להחזיר את שימי הביתה.
 (גיוני מתחיל להתפשט בחוסר רצון, אבל נעצר כי לא מסוגל להמשיך).
 ברור שאתה לא מסוגל, חתיכת מטומטם. מה לא אישי? מה לא אישי? זה הכי אישי שיש!
 יאללה תעוף לי מהבית.

7 דקות בגן עדן - גליה**במאי:** עמרי גבעון**תסריטאי:** עמרי גבעון**רקע:** גליה מספרת לבועז על יום הפיגוע ועל אורן חבר שלה שנהרג בפיגוע.

אני לא זוכרת הרבה מאותו יום, לפעמים אני מתאמצת לשחזר את הבוקר הזה, או את הלילה לפני וכל מה שיש לי זה חתיכות של זמן. אבל אני זוכרת שאיחרתי לאוטובוס, בד"כ כלל הייתי לוקחת את האוטובוס של 8 וחצי. באותו יום עליתי על זה של רבע לתשע... אורן היה לוקח את זה של 9 וחצי, אבל באותו בוקר הוא עלה איתי. אני זוכרת שישבנו ליד הדלת האחורית. לידנו עמד חייל. אני זוכרת אישה מבוגרת. עם הרבה שקיות של קניות. אורן הציע לה לשבת, היא התעקשה לעמוד.

אני זוכרת שהפנים שלי התמלאו בדם והפה שלי היה מלא באיזה נוזל. אני לא יודעת מה זה היה. לא הצלחתי להזיז את הידיים. הרגשתי שהם נוזלות, כמו מסטיק. אמרו לי שאורן דווקא נראה בסדר... אתה יודע מה זה פגיעות הדף? החלקים הפנימיים שלך נפגעים ומבחוץ הכול נראה בסדר. אורן היה בנאדם סגור, אז התאים לו לגמור ככה. סיפרו לי, שכשהוציאו אותי, כבר הייתי חצי מתה. מסתבר שמישהו שם החליט שלא מגיע לי ללכת. שבע דקות הוא התעקש עלי.

הדבר הבא שאני זוכרת זה את הבית חולים, התעוררתי על הבטן. אני זוכרת את המבט של אמא שלי כששאלתי אותה מה זה הריח הזה? כמו של סטייק. היא לא ענתה לי, רק בכתה.. הרופא אמר לה שאני נס. אתה מבין? הגב שלי נראה כאילו נרדמתי על מנגל, חבר שלי שוכב כמו סמרטוט, חי על מכשירים, והרופא חושב שזה נס. אורן בכלל לא היה אמור להיות על האוטובוס, הוא עלה בגללי...

גיוני ואביריי הגליל - אילנית 2

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

רקע: אילנית משכנעת את שימי להתחיל לעבוד עם גיוני בעסקי הליווי, כי היא מבינה שהם חייבים את הכסף.

שימי, תתעורר. שימי. אנחנו צריכים לדבר.

אני חושבת שאתה צריך ללכת לעבוד עם גיוני.

אנחנו חייבים את הכסף ומה לעשות, רוב העבודות הן לא בכבוד שלך.

השתדלת מותק, השתדלת. זה לא עוזר. (שימי: אנחנו נצא מזה)

אם אנחנו נחכה עוד קצת לא יהיה יותר אנחנו. לא יהיה. אתה מבין את זה?

חמש שנים אתה חולם, עכשיו אני מעירה אותך.

מה בגידה? אתה לא חייב להסתכל על זה כמו בגידה.

אתה לא צריך להסתכל על זה כמו בגידה.

זה משחק, אתה שחקן. אתה משחק איתן, זה לא אמיתי איתן, זה בשביל כסף.

אני לא משוכנעת, אני מיואשת.

גיוני ואביריי הגליל - הודיה

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

רקע: הודיה נתקלת בגיוני באירוע יוקרתי.

שמעת שיש אוכל חינם אז באת?

אז מה אתה זונה? סתם. פשוט שמעתי מישהי בשירותים קודם אומרת שכל הגברים

שמסתובבים עם פרחים בג'קט הם זונות.

מה? באת לחפש משקיעים?

אותי אמא שלי שלחה לקבץ נדבות מכל מיני מיליונרים פה. אולי נמצא משקיע למטע.

אני לא סובלת את האנשים פה, אבל האמת היא שיש פחות תפוחים ויותר חובות.

רגע, יש מישהו שאתה יכול לחבר אותי אליו? מישהו ספציפי שאתה יכול לקשר אותי אליו?

אז מה שלום יעל?

(גיוני: מי?) יעל.

שום דבר לא השתנה אה גיוני?

טוב אני באמת צריכה ללכת. אז שיהיה לך בהצלחה.

ג'וני ואבירי הגליל - חלי

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

קייס, תקשיב לי רגע ואל תעצור אותי בסדר? אני לא מתכוונת להתנהג כמו בוגרת, טוב? אני לא בוגרת אני בת 17 ואני אוהבת אותך ואתה אוהב אותי, אוקי? אני יודעת את זה אני מרגישה את זה. הרגשתי את זה כשנישקת אותי והרגשתי את זה במלון והרגשתי את זה גם.. די אל תקטע אותי, הבטחת שלא תקטע אותי נכון? אז תן לי לדבר. הרגשתי את זה בלובי והרגשתי את זה כשהקראת לי את השיר. אתה אמרת "אני את והנצח", נכון? ודמיינת אותנו. "בשום מקום מרחפים בלי אויר ומים, מפרקים את הסמלים ושוכחים את הזמנים והעתים". זה הכל יכול לקרות קייס.. תגיד לי שאתה מחזיק לי את היד ואתה לוקח אותי לנצח. (מכונית מתקרבת) טוב תיכנס ש.. לא נאבד את הלקוחה. תיכנס קייס.

ג'וני ואביריי הגליל - חלי 2

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

איפה היית? אני התקשרתי אליך כל היום.
אתה חושב שזה מעניין אותי מה קרה לך בלילה?
מה אתה חושב שיקרה כשהעובדת הסוציאלית תבוא לכאן ותגלה שאין לנו כלום בבית? מה?
אני עוברת ביום חמישי לחסות המדינה ואתה מדבר איתי על הזיונים של קייס?
ברור שידעתי. אבא היה קורא לזה שעות נוספות.
מה שהולך פה זה שעיקלו לנו את החיים, ובעוד יומיים העובדת הסוציאלית הזאת מגיעה ולוקחת
אותי לפנימייה. זה מה שהולך!

גיוני ואביריי הגליל- חלי 3

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

רקע: חלי מרגיעה את קייס, שמתנפל במכות על גיוני כשגילה שלקח לו את הלקוחות.

קייס תעזוב אותו בבקשה, נו הוא כחול.

(קייס עוזב ומתחיל להתרחק בעצבים)

אפשר להסביר את זה. תקשיב רגע ואל תכעס כל כך.

אני הרי זאת שאמרה לך על הסשן הזה מלכתחילה ואתה יודע את זה, נכון?

(גיוני: מה עשית?)

(לגיוני) כן.

(בחזרה לקייס) תקשיב רגע, נו! תקשיב.

קיבלנו עסקה שכולנו נצא ממנה טוב, אוקיי? כולנו זה כולל אתה.

אי אפשר לבטל את זה עכשיו וזה המון כסף. זה עשרת אלפים שקל אתה מבין?

קייס גיוני עושה את זה כדי שהוא יוכל להביא כסף הביתה ושאני לא אגמור באיזו פנימייה.

הוא קיבל עסקה ממש טובה שיכולה להיות גם טובה לך. ברור שאתה צריך להרוויח ממנה.

חצי מהסכום לפחות. (גיוני: מה חצי? איזה חצי?)

(לגיוני) אמרתי לך לא להתערב.

קייס אתה רוצה ללכת איתם, כי אתה הולך להרוויח פי שמונה מסשן רגיל אם לא יותר מזה.

האסונות של נינה - נינה

יוצר: שבי גביזון

רקע: סצנת מריבה בין נינה וחיימון, בן זוגה מאז כיתה ט', שבועיים לפני ההחלטה על חתונתם. הסצנה מתרחשת בתוך פאב, בנוכחות הברמן מולכו, שהוא חבר טוב של חיימון. במהלך הסצנה, נינה מבקשת ממולכו לצאת, וחיימון מתעקש שישאר.

(לחיימון) זבל! זבל! זבל! זבל! אני אראה לך מה זה לברות, אני אראה לך מה זה לברוח
אני צריכה לחפש אותך כמו כלב? זבל!
אל תקרא לי מומי, אל תקרא לי מומי. בוא נלך הביתה, נדבר.
מה אתה רוצה ממני? תגיד לי? מה אתה רוצה ממני?
מולכו, תעשה לי טובה תצא החוצה. מולכו, תעשה לי טוב תצא מפה עכשיו!
(למולכו) תגיד הוא גם ביקש ממך להתחיל איתי? חתיכת שמן דיכאוני, זה מה שאתה!
(לשניהם) אתה וכל החברים שלך, חתיכת אפס! אפס! אפס!
תחבק אותי, תחבק אותי..
אתה משפיל אותי, אתה כל הזמן משפיל אותי, מי אתה בכלל שתשפיל אותי?
די, בוא נלך מפה, נלך הביתה נדבר. בוא נדבר עוד קצת, נו.. נדבר עוד קצת זה יעזור.
די כבר! די! די!
אז אתה רוצה לגמור עם הכל?
אבל אני לא יכולה, אז מה אני אעשה?
לך תזדיין.
היו לי כל כך הרבה דברים להגיד לך, כל כך רציתי לדבר איתך, ולא דיברנו.
אתה חרא וטיפש.
אני מצטערת שבאתי, אני מצטערת על הכל.

האקס המיתולוגי - מיכל

יוצרת: סיגל אבין

מה, איך הייתי מגדירה אותך? הייתי אומרת שאתה אחד האנשים הכי מוסריים והגונים שאני מכירה. למה לא? בנאדם רציני עם רגליים על הקרקע.. משהו משהו.. סתם..די! אה..מה הייתי אומרת עליך? מה הייתי אומרת..הייתי אומרת שאתה די מבריק אם כי חרדתי לפעמים.. שאתה נורא מפחד לצאת מהגבולות של עצמך, וכשאתה עושה את זה, זה מקסים. מאוד. אה, ושאתה נורא לא מרגיש בנוח עם הגוף שלך, אז בגלל זה יוצאות לך כל מיני תנועות כאלה של בוק, מה שהופך אותך למאוד סקסי כי אתה גם לא מודע לזה.. ושאתה מעניין ומסקרן ושאלף פעם אי אפשר לדעת על מה אתה חושב..

ניסית פעם לדמיין אותנו בתור זוג? כן? מה?..

אם אני מסוגלת למה? מה זה הביצה והעגבנייה? ואיך זה קשור אלינו?

אבל אני מתה על הביצה והעגבנייה..השגרה הזאת, זה מה שאני באמת רוצה..

תגיד, יש לי אופציה להרחיב את הביצה והעגבנייה? נגיד שקשוקה? או שזה לחלוטין כאילו ביצה ולחלוטין עגבנייה? לא.. סתם, אני מנסה לצחוק כי אתה פשוט אומר לי פה משהו נורא נוראי..

אתה בעצם אומר לי שאתה לא חושב שאני אי פעם אוכל להיות..לשבת ולנוח..

אז איזה מין שאלות אתה שואל את עצמך בדיוק?

כאילו, מי הכתיר אותך להיות זה שקובע מי כן ביצה ועגבנייה ומי לא ביצה ועגבנייה?

אוי נו הנה, עכשיו זה יוצא, אין! למה אתה פשוט לא אומר לי מה אתה באמת חושב עלי?

כן, שאני שרמוטה. זה מה שאתה חושב, לא?

אל.. "אוי נו באמת מיכל".. מה אתה חושב שה"אוי נו באמת מיכל" הזה יוציא אותך מכל

סיטואציה?

יו אתה כזה פחדן, כל הזמן מסתתר מאחורי הקלישאות האלה, אם אתה באמת חושב משהו,

פשוט תגיד אותו. אה, אז עכשיו אסור לי להתעצבן כי זה אומר שזה נכון? תפסיק אתה!

איך? שאלתי אותך אם אי פעם דמינת אותנו בתור זוג. קיבלתי את התשובה.

הבורר- אורנה

יוצרים: רשף לוי ושי כנות

רקע: אורנה, בת 27, ארוסתו של נדב. בסצנת מריבה.

מה עשיתם שם? התחבקתם? אז זה מה שאני חושבת.
אה, יופי, אולי זה יעודד אותה גם אם תלטף לה את השדיים. אני בטוחה שאותך זה יעודד.
תמיד אצלך נדב כולם בבעיה.
כשאתה שכבת פה בבית החולים הזה חצי שנה אחרי שנפצעת בלבנון אני ישבתי לידך פה כל לילה.
מה הדבר הראשון שעשית כשיצאת מכאן? עזבת אותי והלכת עם "המרצה" היא.
אה נכון, מתרגלת" עם "מתרגלות" אני שמחה שאתה יוצא.
חודשיים היית איתה ואז חזרת אליי על ארבע ואני קיבלתי אותך כי אני תמיד כאן בשבילך.
מאז שזה קרה אני לא יכולה לסמוך עלייך יותר.
כל פעם שאני באה לפה אתה מפלרטט עם מישהי. מתי תרחם גם עליי קצת?
אתה חושב שזה קל לקבל טלפון, לשמוע שאתה מאושפז בכירורגית עם שבר בצלעות?
קח. הבאתי לך משהו מתוק.
(נותנת לו שקית והולכת)

הבורר- אירנה

יוצרים: רשף לוי ושי כנות

הייתי מתחנת איתך.
טוב מאוד שאני לא מכירה אותך, יהיה לנו על מה לדבר בשנים הראשונות.
הייתי עושה איתך ילד, מה שתרצה.
הייתי מפנקת אותך כמו שאף אחת בחיים לא פינקה אותך, אני אהיה שיפחה שלך.
אף אחד בחיים לא דיבר אלי ככה. בעלי הרביץ לי ביום של החתונה,
בחיים לא היה לי מישהו כמוך, אני מרגישה בטוחה איתך. אני יודעת, רק אני מרגישה אותך.
אין לי הרבה זיכרונות מאבא שלי, אבל גם איתו הרגשתי ככה.
היינו נוסעים לחופשות בקרח, ברוסיה. הוא היה צולל מתחת לקרחון עם חברים שלו ואנחנו היינו
מחכים לו למעלה, פאבל ניקולה ואני. תמיד פחדתי שהוא יעלם לי.
ניקולה אומר שהוא ברח, אבל יכול להיות שהוא גם מת.
והיום אני מרגישה כאילו זרקו אותי מתחת לקרחון, אני מחפשת איך לצאת החוצה וכולם
מסביבי הם דגים, עיוורים ובלי לב.
אני אהיה המאהבת שלך. אתה תבוא לי בשביל אהבה, אני לא אספר לאף אחד, אני מבטיחה.

החברים של נאור – איילה

יוצר: נאור ציון

רקע: אימא של נאור ודפי מקשיבות לאיילה שבוכה.

זאת הייתה המלחייה שסבא וסבתא שלי הורישו לנו אחרי שהם ברחו מ"ברגן בלזאן"
אתם לא יודעים כמה המלחייה הזאת הייתה חשובה לי..
הוא פשוט כזה לא מתחשב לפעמים.. אני איתו גמרתני.
תראו לי עוד אישה שמקריבה את מה שאני הקרבתי.
כשהוא רצה לעשות תואר שני ב"הווארד" נסעתי איתו,
כשחזרנו וילדתי את יובל ועדן הנקתי עד גיל שנה וחצי את שניהם,
רשמתי אותם לגנים הכי יוקרתיים כשאני מהחסכוניות שלי מפרישה את מה שצריך
בשביל להשלים את הפער בין גן רגיל לגן שאני רציתי.
הוא פשוט לא יודע להעריך כלום ...

החממה - אלה לי

יוצר: גיורא חמיצר

אתם יודעים מה ? אתם חבורה עלובה של סדיסטים זה הכול
ואני במקומכם הייתי מתביישת על מה שקרה פה קודם.
נעים מאד אני אלה לי, וזה פה זה אח שלי, שקרע את עצמו במשך חודשים בשביל להתקבל
למקום הזה, ואתם במקום להרגיע אותו עשיתם הכול כדי להרוס לו.
אתם הרי יודעים טוב מאד מה דניאל האפס הזה עשה לו שם.
זה גם חלק מהמשחק שלכם נכון? אתם אשכרה ישבתם ונהניתם להסתכל על זה.
אתם מספרים לעצמכם שאתם מכינים אותנו לחיים?
זה ממש לא החיים שאני רוצה לאח שלי
עם כל הדשא והסיסמאות והכנרת, זה תפאורה!
בניתם לעצמכם בועה קטנה נחמדה שאין לה קשר לכלום. ועוד מדברים על לגדל מנהיגים.
אז מה יוצא לכם בסוף, מישהו כמוהו?
בוא נעוף מפה.

המיוחדת - ורוניקה זייצב**יוצרים:** עמי אמיר ומשה זונדר

רקע: בחדר החקירות יושב דני גטניו. יש לו שעון יקר ומשקפיים איכותיות. זייצב נכנסת לחדר, מתיישבת מולו ומניחה כמה מסמכים על השולחן. הוא מביט בה בזלזול מחויך. (היא נראית לו ילדה).

אם זה בסדר מצדך, אשמח פשוט לאשר איתך קצת מהמידע שאספנו.
אתה האחרון שראית את בוכריס בחיים, זה נכון? סיפרו לנו גם שאתה היית החבר הכי קרוב שלו?
אחרי שיצאת מהמועדון ביום רביעי, איפה היית?
אני חושבת שכדאי שתדע שבניגוד לסיפור שפורסם בתקשורת, אנחנו גילינו שאדי נרצח.
יש לך איזשהו רעיון מי היה יכול לעשות דבר כזה?
מי היה באותה שעה במועדון? מי היה יכול להיות שמח על מותו של אדי? (גטניו: אף אחד).
איך אתה יכול להיות כל כך בטוח? מה עם חמי? בוכריס שכב עם אשתו.
היו לו עוד רומנים?
יש לך יאכטה נכון? אני חולה על יאכטות. מה יש לך? בת זונה. לבד קנית אותה?
אתה בטוח?
השקעתם ביחד הרבה כסף ביאכטה הזאת אתה ואדי.
אדי לא עומד בתשלומים כבר כמה חודשים, נכון? מה שאומר שאתה צריך להוציא הרבה יותר
מהכיס שלך, נכון?
ונכון שהעמדת את המועדון צלילה כערבון מול הבנק?
ושבכל רגע נתון הם יכולים לחסל לך את העסק אם לא תשלם בזמן?
(מניחה על השולחן מספר מסמכים). לפי מה שכתוב פה, עכשיו שאדי מת,
כל החלק שלו בחוב ישולם לך מתוך העיזבון.
פתאום לרצוח את החבר הכי טוב לא נשמע רעיון כל כך מופרך.

המיוחדת - ורוניקה זייצב 2

יוצרים: עמי אמיר ומשה זונדר

רקע: זייצב נכנסת אל פוגל. היא לובשת גופיה חושפנית במיוחד, כתפיה המקועקעות גלויות. היא מתירה את הסיכה שאוספת את שערותיה וכל השיער השחור מתפזר ומשווה לפנייה מראה מדהים. זייצב ניגשת לפוגל, מתקרבת אליו ולוחשת לו באוזן.

אז מה לא עמד לך?

הרגת אותה בגלל שלא עמד לך, יא חתיכת אפס היא נתנה לך את הצ'אנס של החיים שלך אבל אתה, יא שמן, לא הצלחתי להעמיד אותנו, מה, מה קרה? היא צחקה עליך ובגלל זה הורדת לה מכות? בגלל זה לקחת את האבן ודפקת לה אותה בפנים? (מתיישבת על השולחן בפיסוק רחב) אולי אני חולה בראש, אבל אני לא מסתובבת עם מסכה של גורילה, אני לא נוטשת את החבר הכי טוב שלי על מדרגות של סמטה חשוכה בצפת, כדי ללכת להרוג את החברה שלו.

למה בחרת מסכה של גורילה? רצית להרגיש גדול וקשוח – אחד שיכול לזיין כמו חיה? (נאנחת) "כן, כן".

אני דוחה אבל יש לי עד ראייה שראה אותך עם יעל בחורשה.

הוא שמע אותה צוחקת עליך, אפשר להבין למה. יא חתיכת שמן מגעיל.

למה בכלל היא הסכימה לשכב איתך? אני לא מבינה. בטח עשתה לך טובה.

אז מה, מה קרה בדיוק? לא עמד לך או שגמרת מהר?

גמרת מהר, תוך שניה, כמו טירון - היית בכלל בתול! ברור, היית בן 20, דוס, שמן, מכוער ומלא

חצ'קונים, ברור שלא הצלחת להשיג זיון, תגיד שילמת ליעל בשביל זה?

שילמת לה! לא, כי אחרת אני לא מבינה למה שמישהי תסכים לשכב עם חתיכת לקרדה כמוך.

אז מה.. מה קרה? היא צחקה עליך ואתה איבדת את זה?

אלוהים אני יכולה ממש לראות את זה..

(זייצב נמרחת על השולחן וצוחקת, היא מצליחה להטריף את פוגל שקם על רגליו).

המשרד - לאה החרדית

יוצר: ריקי ג'רווייס

רקע: לאה, חרדית, תוקפנית, עומדת על שלה. בהריון מתמיד. היא חוזרת בתשובה, פעם הייתה נערת טבע ניו-אייגיית, והיום היא יודעת יותר טוב מכולם מה טוב. היא מצוטטת לעבד, שמדבר בערבית ופונה ליוסי.

מה הוא אומר? עם מי הוא מדבר? וזה בסדר?

איך אתה יודע שהוא לא אומר כל מיני דברים ביטחוניים?

בסדר, אתה יכול להיות עם הראש באדמה,

אבל בעיני זה מאוד מוזר שדווקא היום הוא מדבר עם אנשים שאנחנו לא יודעים מי הם ומה הם.

(מצותתת לעבד, כאילו תפסה מלה) מה זה "עהועה"?

אצלנו החרדים כסף לא משנה כל כך. מה שמשנה זה ערכים.

אם לי היה את הכסף של רגב, הייתי נותנת לצדקה,

הייתי נותנת לחיזוק ההתיישבות בארץ ישראל.

והייתי קונה בית ממש גדול.

אבל לא בשבילי - למען יראו וייראו.

ולקחת לך אישה – ויויאן

יוצרים: רונית ושלומי אלקבץ

רקע: ויויאן ואליהו הם זוג נשוי ממוצא מרוקאי מהתקופה הישנה בא"י. ביום רגיל חוזר אליהו הביתה והשניים מתחילים וויכוח שהופך להתפרצות מאוד דרמטית של ויויאן הוויכוח מתרחש בבית כשהנוכחים הם הילדם שלה והשכנה דונה.

הנה תראה את רשל, תראה את רשל.
 בעלה מלא אותה מכף רגל ועד ראש. היא הייתה כולה נוצצת!
 כל הידיים שלה היו מלאות בזהב וביהלומים.
 (מדגימה על הידיים שלה) כחה! כחה! אמרה לו: "קח! קח! קח!"
 אני לא צריכה ממך כלום והיא הלכה והשאירה לו הכל.
 ואתה? אתה אליהו, מה יש לי ממך? מה אתה נותן לי?
 עשר שנים אני מתחננת שתוציא רישיון נהיגה, עשר שנים! עשר שנים
 (פונה לנוכחים בחדר) אין לי ראייה טובה ולו יש.
 הוא מתעלם ממני ומהצרכים שלי. עשר שנים!
 מתי? מתי? עד מתי אליהו? עד מתי? מתי תעשה משהו בשבילי?
 מתי הבאת לי פרח ונתת לי נשיקה? מתי? מתי אמרת לי
 "ויויאן יש לי הפתעה בשבילך". "בואי נצא למסעדה, לקולנוע"
 מתי ראית אותי בוכה ובאת לנחם אותי? מתי אליהו?
 מתי אמרת לי תודה ויויאן, תודה על כל מה שאת עושה בשבילי, בשבילי ובשביל הילדים שלי.
 מתי אליהו? מתי? במיטה.. כבר שכחתי אליהו, שכחתי.
 אין בו רחמים בן אדם הזה, דונה, אין בו רחמים.
 הייתי מעדיפה שתרביץ לי אליהו. הייתי מעדיפה שתרביץ לי, שתרביץ לי, שתרביץ לי. ככה!
 ככה! ואח"כ שתחבק אותי, מאשר שתשאיר אותי ככה.
 הייתי מעדיפה שתרביץ לי אליהו.

זגורי אימפריה - מירי

יוצר: מאור זגורי

לא, אני לא מוכנה לעזוב אותי! אתם לא יודעים כמה זה קשה למצוא זיווג! אני מצאתי.
הוא מתוק והוא אוהב אותי והוא מנשק לי את העורף. אף גבר בחיים לא נישק לי את העורף.
(בבר: 200,000 איש גרים בעיר הזאת).

200,000 שחצי מהם נשים והחצי השני גברים שחצי מהם או זקנים או ילדים או נשואים או
מכוערים.

השאר לא רוצה אותי בבר.

אתה יודע מה זה להיות אישה מעל גיל 32 בפריפריה? כאילו אני בת 80.

הוא יעבור לגור איתנו... הוא יתגייר..

הוא אמר לי שהוא יחשוב על זה אולי ושאלם זה יתאים אז הוא יתגייר.

והוא יהיה יהודי יותר טוב מכולכם!

הוא ילמד רוקחות והוא יעבוד בסופר-פארם והוא יהיה בעל טוב והוא יעשה על-האש.

ואתם כולכם תבואו ותגידו לי: "איזה מקסים, איזה חמוד מצאת לך".

"יותר טוב מיהודי, תאמיני לי"

אה כן? אז איך אנחנו נראים כמו ערבים אם לא התערבנו איתם?

נגמרו הימים שהאבא היה צריך לאשר את החתונה.

מרים זגורי שאתה רואה כאן לפניך עושה מה שבא לה!

זגורי אימפריה – אבישג

יוצר: מאור זגורי

נו, אביאל, אני מתחננת אלייך כפרה. נו, אני מתחננת אלייך, מתי ראית אותי פעם בחיים מתחננת למשהו?

לא, לא, לא, אתה חתיכת אגואיסט בן זונה, אתה יודע את זה?

מי אתה חושב מחזיק את הבית הזה כבר שמונה פאקינג שנים מאז שאתה בגלות שלך, אה? מי אתה חושב שמחזיק אותו? מי, מירי? אבי, אביתר, אבישי, אביר, אביגיל? לא, לא, תענה לי, מי?

כולכם יודעים יפה מאוד לבוא לאבישג כל היום ולהגיד לה שהיא סתם עצלנית ולא עושה כלום, אבל יודע מה? אני עושה הכי הרבה בבית הזה, אתה יודע איזה נטל זה להחזיק את כל הבית הזה שפוי? ועוד לבד, כי אין אף אחד אחר שמסוגל לעשות את זה?

גם אני, גם אני הייתי מתה, להתקשר פעם ב...או לשלוח כסף מרחוק ולשחק אותה כאילו אני דואגת,

אבל זין, זין, למה אני נתקעתי עם הגיוב הכי מסריח מכולם. לדאוג שהבית הזה לא יתפורר מרוב טמטום.

(אביאל: אף אחד לא מבקש ממך לעשות את זה)

בטח שמבקשים! כולכם מבקשים כל הזמן, גם אם זה לא במילים!

למה אתה חושב שלא נסעתי עם ויקי, אה? למה? כי פחדתי שכל הבית הזה יתמוטט להם על הראש כי אין אף אחד אחר שמסוגל להחזיק את הקורות.

אבא שלך חולה, אמא שלך משתגעת, וכל האחים שלך תקועים עם האף בצרות של עצמם, אז אני אגואיסטית?

אני, אני אגואיסטית? אני היחידה שמוותרת על עצמה בבית הזה והוויתור שלי הוא הכי גדול, כוס אמק!

אז בטח שאני אדרוש חדר לעצמי ובטח שאני לא אעשה שום ניקיונות,

כי הגיוב שלי, אביאל, הוא הכי מסריח משל כולם. אבל זהו, נמאס, לא פלאפל ולא זגורים,

אביאל. אביאל, אני מתחננת אלייך, בזמן האחרון, מאז שחזרת הביתה,

פתאום הבנתי שכל הנטל שבע טון הזה יורד ממני בזכותך. ואז כשחזרת שוב לבסיס,

כל הנטל חזר לי בבום על הכתפיים והכתפיים שלי כבר לא יכולות לשאת את זה, אביאל.

(אביאל: אבל מה את רוצה שאני אעשה? מה??)

לא, לא אני לא מוכנה להיות יותר הילדת פלאפל של אבא

ואני לא מוכנה להיות יותר היחידה שהוא סומך עליה ואני לא מוכנה להיות יותר פאקינג היורשת של שום דבר.

אתה תבוא ואתה תחלוק איתי את הנטל הזה, כי זה גם הבית שלך!

יומני החופש הגדול – קארין

יוצרת: מיכל קופר קרן

רקע: קארין היא "הלוק" של החבורה. בת- דודתה הנרקסיסטית והמפונקת של תמרה שנוחתת אצלה בחדר מאל. איי. למשך כל הקיץ. היא עומדת מזועזעת מול הארון של תמרה. תמרה מאחוריה.

זה הכל? שני מדפים?! מה, אני בקמפינג? זה לא מספיק לי אפילו למזוודה וחצי!
וזה עוד לפני שהלכתי לשופינג. מה שמזכיר לי.. מתי הולכים לשופינג?
אז נקבע בשלוש. לא יזיק לי לנוח קצת אחרי הטיסה הזאת, הכורסה גמרה לי את הגב.
פעם אחרונה שאני נוסעת במחלקת עסקים. (לוקחת בידה חולצה של תמרה) אחלה פיגימה!
(מניחה את החולצה בגועל) מישהי פה צריכה שופינג דחוף, וזו לא אני! בעצם זו גם אני!..
אבל אל תדאגי, אני אקנה לך כמה בגדים בתור תודה על זה שאת מארחת אותי.
ככה את יוצאת? עם נעלי בית?
את רוצה להגיד לי שאת יוצאת לרחוב בלי עקבים? אל תדאגי, נקנה לך נעליים מהממות.
בכלל, לא יזיק לך עוד 17 סנטימטר. יש לך רגל של נהג משאית.
אם רוצים שהלימוזינה תגיע בשלוש, מתי צריך להזמין אותה?
שאני אסע ברכבת תחתית? ...No way

יסמין ויובל - יסמין

אתה משקר אותי כשאני לא מרגישה טוב וזה מביא לי את הסעיף.
כן? אז למה הספר מחזור עם התמונה שלה עם צץ פה פתאום אם היא כזאת סתם?
כואב לי למה צרחתי אתמול על המרצה שלי המניאק נתן לי רק 80 בדיני עונשים,
לא מבינה איך עשו מהדפ"ר הזה גם שופט, שים לי פליז עוד נענע בתה
יאללה סגרנו שאתה בא מחר לראות אותי טוענת בשיעור, עורכת דין תפסת לעצמך יא ממזר,
מדליק לא?
בוא שב לידי משעמם לי.
מה מה אתה בא להגיד לי, יאללה שפוך דבר דוגרי
ברור למה מה חשבת? ואם אנחנו כבר מדברים על אחריות אז אולי כדאי שתסתכל קצת על עצמך.
יכול לדפוק סטיפות במשרד פרסום ולפרנס את הילד שלו בכבוד עד הצבא,
אבל מה? עובד בשאנטי בחנות פרחים עלובה בשביל 25 שקל לשעה, הכל יפה וטוב אבל אחריות
ובגרות לא נראה לי.
סליחה, אולי אתה לא שמת לב אבל אני האמא, וזכותי לדבר על איזה נושא בעולם שבא לי
שקשור לתינוק שלי.
אוקיי? הבנו? תיאמנו ציפיות? ואל תסתום לי ת'פה!
איזה מדליק זה שאנחנו רבים, לא מדליק? אז למה עומד לך?
הופה הנה נחום תקום.
טוב אם אתה רוצה אני אפסיק. ותיקח בחשבון שמזה כואב לי הגרון,
בזוגיות צריך לפעמים לעשות דברים שלא נוח לעשות.

להוציא את הכלב - נועה**יוצרים: ניר ברגמן, שירלי מושיוף**

אלון, אני סובלת מהשקרים.
אני לא יוצאת, אני לא רואה אנשים, אני לא נוגעת בסרט גמר שלי
תקופה כזאת? אבל זה תמיד תקופה כזאת, זה כבר שנה וחצי תקופה כזאת.
כל פעם יש משהו, אתה לא רואה?
טוב, די, עזוב. תקשיב רגע, קוף, אני...
רציתי להגיד לך משהו, בקשר לריב, לפני שנסעת..
רציתי להגיד לך שאתה צודק, אני באמת לא יכולה לדעת מה זה בשבילך לפרק בית, זה נכון.
אבל אי-הילדים שלך לא יעברו מה שאתה עברת כי זה אתה ולא ההורים שלך
ובי-אני באתי מבית בלי אהבה ותאמין לי, אתה גורם להם נזק אחר, תאמין לי..
בכל מקרה, כל הזמן הזה שלא היית פה אני חשבת על זה ו...
אני לא יכולה עם החיים האלה יותר. זה לא החיים שלי.
ואם אתה וטלי לא הייתם בניסיון להיפרד כשהכרנו, אני בחיים לא הייתי הולכת על זה,
אתה יודע שזאת לא אני.
ואני יודעת שהבטחתי לא לקרצץ עד שעלמה מסתדרת בבי"ס החדש ושאני נותנת לך שקט,
אבל אני צריכה שתגיד לי, שלפחות תגיד לי, מה המקום שלי בחיים שלך. כי כאילו...
אני צריכה שתגיד לי שאני לא מחכה עכשיו חצי שנה סתם, או שסתם תחזק אותי כי...
כאילו, הכול נאבד לי בזמן האחרון... אני נאבדת לעצמי... אתה מבין?

למלא את החלל – פרידה**יוצרת:** רמה ברונשטיין

רקע: פרידה בת 29, מעולם לא נישאה. זה נחשב לביזיון קשה מאוד בחברה חסידית. כל העיניים תמיד מכוונות אליה והעיניים תמיד מצטערות ומרחמות. היא קצת מאוהבת ביוחאי. הוא הפתח לישועה שלה. שירה ופרידה עומדות בכניסה. שירה מחזיקה את האקורדיון.

איזה טוב שבאת כמעט שכחתי, אני צריכה לקחת את דודה חנה לרופאה. תיכנסי אני רק אגמור במטבח ונצא יחד. עד מתי אמא של יוחאי נשארת? יש לך מושג למה היא באה? אולי גם לראות את יוחאי.

הוא עדיין אוהב את אסתר.

לפעמים אני שומעת את אבא שלי בוכה למרות שזה כבר לא קורה הרבה. הוא ביזיון מהלך.

השאלה היא לא איזה חתן אני רוצה אלא אם יש מישהו שבכלל מוכן להתחתן איתי.

זה כאילו שאני עומדת בתור וכולם רק מחכים שאיזה מישהו יגיד כן.

הקדוש ברוך הוא יכול לפתוח את הלב וגם לסגור אותו.

מי אמר שמגיע לי משהו? מי אמר שלהקים בית זה טבעי? זה נס גלוי.

רק שזה מקובל להתחתן וזה ביזיון להיות רווקה. אבל מצד האמת זה תיקון וזה תיקון.

אינני צדיקה. אם היה לי סכין הייתי רוצחת כל אחד שאומר: "בקרוב אצלך".

מצידי שאף אחד לא יתחתן אם אני לא מתחתנת. מה איתך, אני אישה מסוכנת. רק מה,

אני רואה את האמת על עצמי.

אם הייתי מתחתנת בגיל 20 הייתי ממשיכה לחיות בדמיונות שאני עדינה ואצילית, תעשי לי טובה.

לרדוף אחרי איימי - אלכס

בימאי: קווין סמית'

רקע: אלכס מתעמתת עם בן זוגה החדש על עברה המטונף.

זה מה שאתה רוצה לשמוע? כן? כן! זה נכון! האמת היא שכל מה ששמעת או שחפרת לגביי כנראה נכון! כן, הייתי עם שני בחורים במכה! רוצה לשמוע עוד פנינים שלא חשפת? לקחתי גבר בן 26 לנשף הסיום שלי בתיכון ועזבתי באמצע כדי להזדיין איתו ועם דני גורן במושב האחורי של הלימוזינה! ומה תגידי על זה שכשהייתי במכללה נתתי ליואב ספיר לצלם אותנו מזדיינים רק כדי לגלות יום למחרת שהוא שידר את זה בתחנת הכבלים של המעונות? הכל נכון – הכל ועוד! לא ידעת? אני מלכת האגדה העירונית!

איך עשיתי? בקלות!! חלק מתוך טיפשות? חלק כי חשבתי שזה אהבה, אבל לטוב ולרע אלו היו החלטות שלי, ואני לא מתנצלת עליהן עכשיו - לא לפניך ולא לפני אף אחד! ואיך אתה מעז לנסות לגרום לי רגשות אשמה על זה- ועוד בציבור?! מי לעזאזל אתה חושב שאתה? חתיכת חרא מקובע! איך אתה אמור להרגיש בקשר לזה? תרגיש איך שבא לך! הדבר היחיד שחשוב באמת הוא איך אתה מרגיש אליי!

מה יש? עשיתי קצת סקס?

כן, זה כל מה שזה היה, קצת סקס! רובו סקס טיפשי של תיכון, קיבינימאטו!! כאילו שאתה לא עשית סקס בתיכון!

אף אחד לא ניצל אותי! אני ניצלתי אותם! אתה לא חושב שהייתי נותנת לזה לקרות אם לא הייתי רוצה, נכון? הייתי נערה מתנסה, לעזאזל! אולי אתה ידעת מוקדם שהדרך שלך היא מ-א-ל-ב, אבל בניגוד אליך לי לא ניתנה מפה מזוינת בלידה אז ניסיתי הכל! עד שאנחנו - אני ואתה התחברנו, ופתאום הרגשתי מלאה. אתה לא יכול להתנחם בזה? הסתבר לי שאתה הוא כל מה שחיפשתי-החתיכה החסרה בפאזל המזדיין! תראה, אני מצטערת שנתתי לך לחשוב שאתה הגבר היחיד שהייתי איתו. הייתי צריכה להיות יותר כנה. אבל זה היה נראה כאילו זה גורם לך להרגיש נורא מיוחד יותר משאמרתי לך שוב ושוב כמה מדהים אתה. אתה רוצה להגידי לי שבזמן שלא הייתה לך שום בעיה עם זה ששכבתי עם חצי מהבחורות בתל אביב, יש לך בעיה עצומה עם דברים שקרו לפני 10 שנים? מה לעזאזל הבעיה שלך...?!

מאפיה דוט קום - דינה

רקע: דינה חושדת שלשלוש יש רומן מהצד או שהוא פשוט מתכנן להתגרש ממנה, היא מחליטה שהדבר היחיד שיציל את הזוגיות זה יעוץ זוגי והיא מתכננת להפיל את זה על שלום שבא במחשבה אחרת לגמרי. שלום ודינה יושבים ליד שולחן שעליו ארוחה ששלום בישל לאור נרות כשלצדם עומד אגרטל עם פרחים.

שלום אני רוצה שנלך ליעוץ זוגי. אני רצינית.
כן, בטח, חיי הנישואין אתך עד עכשיו היו מדהימים, אבל אתמול בלילה..
חייבים לדבר על זה עם מישהו. שלום אני לא רוצה שתפסיק לעבוד.
(שלום עושה את עצמו מחייג לעבודה). תעזוב כבר את הטלפון, שב ותדבר איתי!
(דינה תופסת את הטלפון וזורקת אותו מהחלון).
לא כל העולם מסתובב סביב העבודה המזוינת שלך!
שלום, אתה בוגד בי? ואם במשפט הבא אתה הולך להגיד העבודה שלי, אני נשבעת באלוהים שאתה יוצא אחרי הטלפון הזה!
קצת מוזר?! נראה לך שאני זורקת דברים מהחלון בגלל שאתה מתנהג קצת מוזר?! מדהים.
(הולכת למטבח).
(דינה חוזרת מניחה על השולחן כרטיס ביקור).
זה הכרטיס של הפסיכולוגית, היא אחת הטובות, זה פעמיים בשבוע והמחיר שלה ממש לא יהרוג אותך..(הולכת לכיוון חדר השינה ולפתע נעצרת ומסתובבת לעבר שלום)
שלום, מה זה כל הטלפונים האלה שאתה עושה בכל פעם שאני יוצאת מהבית?
שמת לב שאתה כבר לא יושב איתי ועם גילי לארוחת ערב?
כי כל פעם שאתה חוזר מאוחר "מהעבודה" אתה מיד קופץ ראש למיטה ונרדם.
אתה בכלל זוכר מתי הייתה הפעם אחרונה שאני ואתה ישבנו ודיברנו ברצינות,
מבלי שתתחמק או תסנן אותי? אבל זה שבזמן האחרון אתה נותן לי תחושה שאתה בכלל לא רוצה את הילד הזה זה השיא.
אז מה הצעד הבא שלך שלום? אולי כדאי שלפחות בזה תשתף אותי.
(דינה יוצאת בוכה אל חדר השינה).

מה שנחוץ לרווק - אלונה**יוצרת: עירית לינור**

נושי אני כל כך שמחה שבאת. היה לי נורא פה בימים האחרונים. כולם עלי, את לא יכולה לתאר. בפעם הבאה תבואי איתי את לרבנות.. בתקווה שאני לא יגיע שוב למקום הזה. אני מרגישה כזו פתטית.. את יודעת כשהרב שאל אותנו אם אנחנו באמת רוצים להתגרש, אני התפללתי אני ממש התפללתי ששי יעמוד ויגיד: "לא, האמת שלא. אני חשבת על זה ואני לא רוצה להתגרש, אני אוהב את אשתי!". נו זה לא פאתטי?

וכל הזמן הזה שאלתי את עצמי "למה הם לא שולחים אותנו לעשות שלום בית?" כולם סיפרו לי שהדיינים מעצבנים כי הם שולחים זוגות לעשות שלום בית ו"מה פתאום", ו"מה הם מתערבים", אבל זה דווקא נורא מצא חן בעיני שלפחות להם אכפת שאנשים לא יתגרשו. אז אני עומדת שם ויושבים שלושה רבנים ואף אחד לא מציע שנעשה שלום בית?? זה לא עצוב?

אפילו לדוסיס נמאס מאיתנו.

איך זה שאף אחד לא לטובתי? ההורים שלו? החברים שלו? הרי שהתחתנו לכולם הייתה דעה על זה, כולם היו בעד, כולם נורא תמכו, אז עכשיו פתאום אין להם דעה? אם הם תמכו שנתחתן אז הגיוני שעכשיו הם יתנגדו שנתגרש, לא?

ואמא משגעת אותי! כל היום מקללת אותו ואומרת שהוא חרא אידיוט ומנייאק. וזה כנראה נכון אבל מה זה אומר עלי? שמה? שחייתי חמש שנים עם חרא אידיוט ומנייאק? עד לפני חצי שנה חשבת שהבן אדם הזה אוהב אותי. מה זה אוהב, מת עלי! אז מי פה האידיוט??

מוכרחים להיות שמח - שמחה

יוצרים: גיולי שלו, עומר תדמור

רקע: שמחה נכנסת לחדר בו יושבים מכרים של הוריה במטרה להזמין אותם למסיבת הפתעה שהיא מכינה להוריה. המכרים לא ענו לשיחות הטלפון זמן רב, לכן היא נסעה עד לשם. המכרים ניתקו קשר עם הוריה לפני 22 שנים, בגלל שאבא שלה בגד באמא שלה עם נשות הקיבוץ.

אני לא יודעת אם אתם זוכרים אותי.. כי גדלתי קצת, גם לגובה וגם ל.. גובה.

לא באתם.

אולי שכחתם?

הייתי קטנה וחשבתי ששכחתם. ששכחתם לבוא למסיבת בת מצווה שלי.

(מוציאה דף מהתיק ומקריאה ממנו).

"ערב טוב, אורחים יקרים. היום זה יום כל כך שמח בשבילי. הגעתי למצוות. אני שמחה לראות את כולכם ולהגיד לכם כמה שאני אוהבת אתכם. בייחוד את אח שלי – גיל, ואת אבא ואמא שהביאוני עד הלום. אמא אומרת שמהיום כל הדלתות ייפתחו בשבילי ואבא אומר שמהיום יזמינו אותי לרקוד וילחשו לי מילים יפות לאוזן. ואני מבטיחה להורים שלי ולכם שאני אצליח ואעשה אתכם גאים בי. תודה שבאתם למסיבה שלי. אני הולכת עכשיו לשים את השיר שאני אוהבת ומזמינה את כולכם לרקוד. (מגלגלת חזרה את הנייר ומחזיקה אותו ביד).

חיכינו לכם. הכיסאות הריקים, השולחנות הריקים, התקליטן עם השיר שלי שמכניס את כל התקליטים חזרה למזוודה. ואמא שלי שצועקת על אבא שלי וכל הזמן הם רצו לבטל, ואני משכתי לאמא שלי ביד ואמרתי לה שאתם תבואו. אתם בטח שכחתם והיא רק צריכה להזכיר לכם ואתם בטוח בדרך לפה. לא באתם. עשרים ושתיים שנה לא באתם.

"שכחתם". איזו ילדה טיפשה הייתי. איך יכולתי לחשוב ששכחתם?

בחיים שלי לא פגשתי אנשים עם זיכרון כל כך טוב כמו שלכם. מעניין שתמיד מדברים על מחלת השכחה ואף פעם לא מדברים על מחלת הזיכרון שכולנו כנראה חלינו בה .. אז.. אה.. ניצחתם.

אבא שלי היום הוא איש עייף, עצוב, שרוקד רק בדרך לשירותים.

הם גרים בכלא הזה ליד שדה התעופה, מסתכלים על הקירות ואוכלים אחד את השני.

ורק אתם נראים בדיוק אותו דבר.

אז לכו לעזאזל, אתם לא תהרסו לי גם את זה.

עד שפעם אחת, סופסוף, אני שמחה להיות שימחה.. שימחה לזמן.

ולא מעניין אותי. לא מעניין אותי יותר כל הסיפור הזה שלכם.

אבא שלי לא היה לבד בקטע הזה. צריך שניים לטנגו.

מתוך המחזה: It had to be you - תמר בלו

יוצר: רנה טיילור

רגע! רגע! אל תסגרו, אני מחכה פה כבר הרבה זמן להיכנס, בבקשה.
קוראים לי תמר בלו, רגע, לאן הגעת? אני תמיד מתבלבלת, בדיוק חזרתי מאודישן למחזה
ואתמול הייתי באודישן לסרט, למה האודישן הזה? אה.. לפרסומת נכון? כן כן. באתי לאודישן
לפרסומת. אני תמיד מתבלבלת. זה כמו ששוכבים עם הרבה גברים אז קשה לזכור את השמות של
כל הפרצופים. אה, ל... לא שאני כזו, אני לא איזה זנונת, יש לי חברה כזו. אולי אתה מכיר
אותה- רותם גרינברג. רגע, המצלמה כבר רצה? אוו, אז אני צריכה להגיד מה התכונות שלי..
זה היום הלא מתאים להגיד את התכונות שלי.
אני מצטערת, באמת. אני תחת הרבה לחץ. קמתי מוקדם היום כדי ללכת ללוויה. כל כך אהבתי
אותו. הוא באמת האמין בי... אלון רחמים. עד שסוף סוף היה לי סוכן טוב הוא מת. ואפילו לא
הספקתי לחתום אצלו.. תודה שאתה נותן לי הזדמנות. אני אסביר לך למה אני ממש צריכה את
הכסף- אני חייבת למרים ברוייטמן, הפסיכולוגית שלי 3000 שקל..
לא הייתי צריכה להגיד לך את זה. טוב, אני אסביר לך למה אני צריכה טיפול. נדחיתי כבר כל כך
הרבה פעמים בעסק הזה על ידי... כולם. אני מנסה למצוא את ההומור בזה. בוא נודה בזה, אני לא
כמו הבחורות שבדרך כלל מעסיקים לפרסומות האלו אבל אני יכולה לעשות הכול! "הו יפית,
המקלחת שלך כל כך רעננה, מריחה טוב, יותר משלי, ספרי לי באיזה חומר ניקוי את
משתמשת"... אולי כדאי שאני אספר לך על הסרטים שעשיתי? אתה מבין, הגעתי לעיר לפני 8
שנים. תכננתי להפוך לסמל סקס אבל הייתה לי התחלה מאוחרת, לייט בלומר. אבל עכשיו אני
מתחילה! אני נהיית סקסית. זה לא שהיה לי משהו ואיבדתי אותו,
לא היה לי כלום. עכשיו מתחיל להיות לי, אני גם יכולה לשיר! לא טוב אבל גם לא רע. אני אגיד לך
משהו, יש לכם מזל שתפסתם אותי, כי אני אהיה כוכבת ואתם תוכלו להגיד שגיליתם אותי!

מילואים - הדס

יוצרים: אורי ברבש, בני ברבש

אתה רוצה לדעת למה הוא לא סיפר לך שהוא חזר לארץ?
לא כ"כ התאים לו כל הקטע הזה של ההתמחות ביהלומים שסדרת לו
הוא כמובן לא אמר לך כלום כי אסור היה לו לאכזב אותך,
אבל את כל הכסף ששלחתם לו ללימודים ולמחייה הוא הוציא על טיולים,
בילויים, הוא שקע בחובות לקח הלוואות עד שבסוף עצרו אותו.
אני הלכתי לשחרר אותו בערבות, והוא במקום לחכות למשפט פשוט לקח את הרגליים שלו וחזר
חזרה לארץ. הוא כ"כ פחד לאכזב אותך אבא.
למה הוא לא בא אליך?
"מכולם אני מוכן לקבל 80 במתמטיקה חוץ ממך פיני",
בשבילך פחות מ-100 זה היה כישלון וככה זה היה בכל דבר
והוא ניסה הוא באמת ניסה לא לרדת מ-100 אבל כמה אפשר כמה אפשר ללכת ככה על קצות
האצבעות?
ואתה ממשיך, במקום להניח לו כבר הוא ממשיך לנהל את המאבקים שלך.
אני יודעת שאתה הרוס מזה שפיני לא סיפר לך שהוא חזר לארץ,
אבל אתה יורה לכל הכיוונים ומאשים את כולם בתקרית הזאת.
אני לא יודעת מה היה שם.
כן פישלו, לא פישלו אבל מה זה עוזר עכשיו לפיני?
די אבא, תקבור אותו, תקבור אותו כבר!

מישהו לרוץ איתו – שלי**במאי:** עודד דוידוף

רקע: שלי לוקחת את תמר אשר רק הגיעה למעון בלילה הקודם ומסבירה לה איך עובדים במעון. המעון מלא בבני עשרה ללא בית אשר יודעים לנגן ולשיר ומופיעים ברחבי הארץ ברחוב ומקבצים נדבות. שלי ותמר הולכות לכיוון הלוח שם עליו מופיע הסידור.

בן זונה הפסח הזה, משת"פים בכל חור יש לו.
ראית את הפנקס האדום? ספר הג'ונגל מה שנקרא, כל היום מזיז, מוחק, רושם אותנו כמו שחמט.
ואז מגיע הבלדוג ושם פה את הסידור עבודה.

טוב בואי נמצא אותך תמרי,

בסך הכל את החדשים הוא שם בתור סימן שאלה, למה שאתם על תנאי כאילו
וואי, וואי אחות שלי, פרגן לך בספתח לפני!! הוא מתזז אותך בכל הארץ היום.
(תמר- רגע זה לא רק בירושלים?)

את כבר לא בקנזס יותר, אהה מאמי. פעם אולי זה היה רק בירושלים.

היום הוא אימפריה, כל המדינה הזו זה פסח, מצה ומרור.

טוב בואי נראה איפה הוא שם אותי, יש מצב שאנחנו חופפות היום.

אני לא מאמינה.. אני לא מאמינה..

איזה בן זונה!! כוס של האמא שלו, יא חרא! בן זונה!

(צועקת על תמר המנסה להרגיע) תעיפי את הידיים שלך ממני!

את קולטת איזה עונשים הוא ממציא, השטן הזה?

קריית אונו הוא שם אותי, אה? המקום הכי מקולל במדינה הזאת.

מצד אחד הנרקומנים שחייבים לי מכות, מצד שני אמא שלי שהזמינה עלי משטרה
כשראתה אותי בפעם הקודמת.

אני לא יכולה לחזור לשם... אסור לי לחזור לשם.

את לא יודעת מה זה המעון הזה תמר.. את לא יודעת מי זה פסח.

מסכים - איילת

יוצרים: אודי סגל, לוליפופ הפקות בע"מ, דני סירקין, יזהר הר לב, ארז קו-אל, איתן ענר, דקלה קידר, סיוון ארבל, רונה סגל, יונתן גורפינקל, אלדד זיו, אבנר ברנהיימר, עודד לוטן, דוד אופק, עומר תדמור, אודי ירושלמי, יורם מנדל.

רקע: איילת היא אישה הסובלת מתסמונת טורט שהחליטה להיכנס להריון מתרומת זרע. היא מפרסמת באינטרנט סרטון בו היא מחפשת את תורם הזרע. הסרטון הופך ללהיט שעובר בכל הרשת, והיא מקבלת תגובות רבות ומתחילה וידאו-בלוג קבוע ומוצלח.

טוב, הייתי הרגע בסקירת מערכות וראיתי את התינוק בתלת-ממד. זה חייזרי, זה מבהיל, זה מוזר, פשוט יצור שוחה במים... ומכניס ידיים לאף. אני לא יודעת, זה ממש... אני לא מבינה מה חשבתי לעצמי. מה לי ולילד בכלל? למה לי להיות אמא של ילד שידבר אליי כמו שאנשים מדברים לאמא שלהם? הרי מה שאני לא אעשה,

יגיע בסוף הגיל הזה שהוא ילך חמישה צעדים קדימה ממני ברחוב כדי שלא יידעו שהמפלצת הזאת זאת אמא שלו.

ואחר כך גם הגיל הזה שהוא יתאהב באיזו ארנבת ויאהב אותה יותר ממני.

כמה אני מטומטמת שהכנסתי את עצמי לדבר הזה.

הרי באיזשהו שלב לילד יהיה ילד

והתרנגולת הזאת שהוא מצא ברחוב תחשוב שכל פעם שהיא רוצה לשתות קפה עם חברות היא יכולה להרים לי טלפון ואני ארוץ אחרי הגוש קקי ופיפי הזה שהיא תלד. הרי למשפחה שלנו הוא לא יהיה דומה.

ואני נגיד אהיה בפנסיה סוף סוף, אני ארצה להגשים את

כל החלומות שחלמתי שדחיתי כל החיים.

ובגלל שעשיתי ילד שהתחתן עם איזו ארנבת שילדה קרפדה או

קרפד, אני לא אוכל לעשות דברים שחכייתי להם כל החיים.

סליחה, מה אני יכולה לבזבז עכשיו את העצבים שלי על המשפחה של הילד הזה?

ואת הקרנות השתלמות שלי כדי לקנות להם דירה?

מה עם ההורים שלה, למה הם לא יכולים לתת משהו?

ושלא נדבר על זה שהילד והארנבת גם בטח יבואו אליי כל יום שישי בערב ויצפו ממני לבשל

ועוד לתת להם את מה שנשאר בקופסאות פלסטיק, שיהיה להם לכל השבוע כי להם אין זמן

לבשל. ולי יש? מי בכלל יודע לבשל?

אל תאכלו מצדי, אכפת לי? שגם הילד שלכם לא יאכל.

ושלא יעזו לקרוא לי סבתא.

אלוהים, אני לא מתאימה לזה, אני לא גדולת רוח.

זהו. אני לא, אני לא כמו האמהות האלה שיש להן סבלנות וזה.

טוב, אולי אני סתם בחרדות ו.. הוא יהיה ילד טוב, סתם ילד טוב.

נשב במטבח, נאכל קציצות ואורז, זה מה שילדים אוכלים, לא?

מסכים - גולי

יוצרים: אודי סגל, לוליפופ הפקות בע"מ, דני סירקין, יזהר הר לב, ארז קו-אל, איתן ענר, דקלה קידר, סיוון ארבל, רונה סגל, יונתן גורפינקל, אלדד זיו, אבנר ברנהיימר, עודד לוטן, דוד אופק, עומר תדמור, אודי ירושלמי, יורם מנדל.

רקע: גולי מנהלת שיחת צ'אט במצלמת וידאו עם אבא שלה, גולי מטיחה בו על זה שנעלם מחייה והחסיר ממנה במשך שש שנים כל מה שילדה צריכה לקבל.

אתה אבא שלי, התגעגעת, עשית טעות ועכשיו אתה רוצה לבקש סליחה אבל בתכלס, אתה צריך ממני משהו..

לא ידעתי שלא שילמת מזונות...

מאיזה כסף הייתי אמורה לשלם את הספרי לימוד שלי? איזה כסף היה אמור לשלם את הטיול השנתי? הילדה היחידה שלא שילמה, כל שנה לא שילמה. טוב אבא שלה נעלם מה לעשות?

מה עם מערכת? בגדים, תחתונים?

תגידי מה עם להיות הילדה היחידה שהולכת עם החברות שלה למקדונלס וקונה רק גלידה בשקל תשעים? איזה מזל שאיתמר בנה לי את הבמה הזאת אחרי שהמיטה שלי קרסה..

מה עם הסדק בקיר בגלל הנזילות?

מה.. מה עם היונים שנתקעו לי פה בחלון ולאף אחד אין אומץ להעיף אותן? חרבנו לי על הראש שנתיים!!

מה.. מה עם גשר לשיניים? ידעת שהיה לי גשר בשיניים? ידעת בכלל שהיה לי!!

ומה עם מחשב? אחרת איך אבא שלי ימצא אותי יום אחד?

אתה יודע, בדמיון שלי דווקא זכרתי אותך כמישהו שאהבתי, שאני מתגעגעת אליו אבל עכשיו כשאתה כאן..

אתה מדבר בסיסמאות, אתה אטום, אתה מעצבן ואתה גם צריך משהו. התשובה היא לא!! (היא סוגרת לו את מצלמת הווידאו בצ'אט בפנים).

מסכים - הילה

יוצרים: אודי סגל, לוליפופ הפקות בע"מ, דני סירקין, יזהר הר לב, ארז קו-אל, איתן ענר, דקלה קידר, סיוון ארבל, רונה סגל, יונתן גורפינקל, אלדד זיו, אבנר ברנהיימר, עודד לוטן, דוד אופק, עומר תדמור, אודי ירושלמי, יורם מנדל

שום דבר שתגידי לא יגרום לי להרגיש יותר טוב.
אולי תקשיבי למה אני אומר?! את הרי בסוף תמיד עושה מה שאת רוצה.
תפסיקי כבר! אני לא יכולה לסבול יותר את הקשקושים האלה שלך!
את מערבת עכשיו את הכול ומנסה לשחק עם הדברים ככה שאת תצאי בסדר!
השאלה היא מה עשית, ומה שעשית היה בניגוד מוחלט למה שביקשתי ממך.
את תמיד חושבת שאת יודעת יותר טוב ממני, אני בכלל לא זוכרת שרציתי להיות שחקנית או דוגמנית או השד יודע מה. אני רציתי בכלל להיות וטרינרית!
טוב את יודעת מה זה לא מעניין אותי עכשיו. יותר מזה, תודה על הכול אמא,
את אמא מדהימה בסדר!
אבל מעכשיו אני אחליט בעצמי מה טוב בשבילי. תחיי את החיים שלך ותעזבי אותי בשקט.
אני לא רוצה שנעבוד יותר ביחד. אני רוצה שנעשה הפרדה מקצועית מוחלטת!
את אמא שלי ואני אוהבת אותך אבל אני לא זקוקה לך יותר בתחום המקצועי.
אני רוצה שהמושכות יעברו אליי- וזה כולל הכול, יחסי ציבור, עיתונות, פגישות,
את לא מוציאה עליי יותר ידיעות ולא שולחת אותי לאודישנים!
אני לא מתכוונת ליפול יותר למלכודת רגשות האשמה האלה, המצפון שלי נקי לגמרי!
שלא תחשבי שזה קל לי אבל אני באמת חושבת ששתינו צריכות גמילה מהמחלה הזאת.
כן אימא, אני שומעת אותך ואני מרגישה חולה.

מסכים - נירה מימון

יוצרים: אודי סגל, לוליפופ הפקות בע"מ, דני סירקין, יזהר הר לב, ארז קו-אל, איתן ענר, דקלה קידר, סיוון ארבל, רונה סגל, יונתן גורפינקל, אלדד זיו, אבנר ברנהיימר, עודד לוטן, דוד אופק, עומר תדמור, אודי ירושלמי, יורם מנדל.

אני לא מתכוונת להציק לך או לנסות לשכנע אותך שאתה עושה טעות. כל מה שאני רוצה זה שתקשיב לי. רק תקשיב לי אוקי?
אני לא עושה את זה בשבילך אני עושה את זה בשביל עצמי.
נירה מיימון שאתה מכיר נולדה בגיל 21. לפני זה הייתה נירה אחרת, נירה נאיבית, אולי קצת מטומטמת אפילו.
כשנירה הייתה סטודנטית היא פגשה את גבר חלומותיה, קראו לו עמוס. עמוס הירשנזון. הוא היה גבר נשוי אבל פאק איט, מה זה משנה כשהאהבה בוערת?
האידיליה החזיקה אותי כמה חודשים ואז נכנסתי להריון.
בהתחלה הכול המשיך כרגיל אבל כשהבטן התחילה לצאת עמוס התחיל לחשוד שמהו קרה, הוא כמובן רצה שאני אעשה הפלה... אבל נירה בת ה-21 חשבה שמה שגדל לה שם בבטן זה... זה קלף מנצח, קלף שיעביר את עמוס מהאישה השנואה שלו לצד שלה.
ברור שקרה בסוף בדיוק ההפך, עמוס עזב את נירה במהירות של טיל, אבל נירה המשיכה לגדל את הבטן ולחלום על בית קטן עם עמוס והילד.
כשעמוס הבין את זה הוא ניסה לשכנע את נירה להפיל. בהתחלה בדיבורים ואחר כך במכות. הכול עדיף על התעלמות.
בחודש התשיעי מיקה נולדה. החלטתי לנסות לגדל את הילדה לבד עד שעמוס יצטרף אבל הוא לא הצטרף, הוא נשאר עם אשתו ואני נעשית יותר ויותר משוגעת. הפסקתי להאכיל את התינוקת והיא... היא צרחה וכול מה שרציתי זה שהרעש יפסיק והיו גם רגעים שהייתי ככה קרבה מלחונק אותה עם כרית.
אני התעללתי בה. היא נראתה כמו אויבת, היא הייתה הייצור הזה שהפריד ביני לבין עמוס. רציתי לנקום בה.
בסוף השכנים התערבו, פתחו נגדי תיק במשטרה ו... אותה מסרו לאימוץ ככה היא הגיע אליו, ד"ר דב הוא זה שגידל את הילדה שלי. את המשך הסיפור אתה כבר מכיר, את הנקמה שלי בעמוס השגתי בסוף אפילו שזה לקח לי כמעט 15 שנה, לכלכתי אותו עד המוות והמשכתי הלאה להיות מי שאני היום, דיכאונית, אלכוהוליסטית, זונה ורוצחת.

מעורב ירושלמי - לאה

יוצרים: גיקי לוי, ניסים לוי, אודי לאון
רקע: לאה מגיעה לפגישה עם הפסיכולוג

אתה אוהב את אשתך? זה חשוב לי
עדיין?

תראה מה זה, זה המקום היחיד שאני אמורה לדבר על עצמי וגם זה קשה לי.
אני רק מקשיבה אנשים מספרים לי מה מציק להם ואני רק מקשיבה
נהייתי מין דודה כזאת שאין לה חיים משל עצמה.
אז אני שומעת סיפורים של אנשים אחרים כדי שיהיה לי חלק בעולם הזה,
תגיד למה אנחנו מתחתנים?
זאת אומרת לא אנחנו, אני מתכוונת אנשים באופן כללי?
אולי כדי שיהיו עדים? שיכירו אותנו, שיראו אותנו, שיתעדו אותנו בזיכרון שלהם,
אחרת איזו משמעות יש לכל החיים האלה, אה?
שמעון כמעט ולא רואה אותי, הוא רואה רק את עצמו
בשביל שמעון זוגיות זה משהו שלא צריך לעבוד עליו, זה פשוט שם מובן מאליו
אפילו לאולטרסאונד הוא לא הגיע, שכח.
הייתה לו פגישה עם איזה משקיע, תמיד יש לו פגישה עם איזה משקיע
אני בהיריון, קוראת ספרים על זוגיות, על איזו תקופה של פריחה של הנשיות.
פריחה.. לא רוצה להגיד איפה יש לי פריחה.
הזוגיות, אני לא יודעת אם זה מתאים לתוכניות שלו..
אנחנו כבר לא עושים שום דבר ביחד.

מקימי – עלמה

יוצרים: נעה ירון דיין, יובל דיין, תמר מרום, רם נהרי
רקע: ערב יום כיפור. בן הלך לבית כנסת. השאיר את עלמה לבד, היא הולכת לים. פתאום בן מגיע.

מה עם בית כנסת?

אין, זה פשוט כמו תמיד, זה כמו תמיד, זה.. זה תמיד אותו דבר. אני פשוט תמיד מחפשת מישהו שיעשה לי רע, אחרת אני.. אם לא מכאיבים לי ומשגעים אותי ורבים איתי אז זה לא עובד, זה פשוט לא עובד. זה בן אדם דפוק, שכל הזמן רוצה לעשות לעצמו רע. זה מה שזה, פשוט דפוקה, דפוקה ומטומטמת, שזה לא.. נמאס לי. נמאס לי מעצמי, פשוט נמאס לי. כאילו.. זה לא אתה אשם שאתה דפוק, זה אני זה מה שאני מחפשת, זה מה שאני רוצה, זה מה שאני מביאה, זה לא אתה. עד שאנחנו לא רבים אחד עם השני ורוצים לברוח אחד מהשני וללכת אחד מהשני אז זה לא עובד, אז אם אתה רוצה ללכת אז תלך. כי אתה רואה פתרון אחר לדבר הזה? כן? בוא תחכים אותי! ולא אל תגיד לי עוד פעם לבוא איתך לשיעורים של דניאל כי אני לא רוצה! אני לא רוצה! למה לבוא? למה לבוא? כי אתה מחפש את עצמך? כי משעמם לך? כי זה עוד פאזה רוחנית בחיים שלך? למה לבוא? אתה רוצה ללכת לשם, תלך לשם! לך לשם. לך, לך לבית כנסת שלך, לך עם החברים שלך, עם הדניאל הזה שלך, שחקו בדתיים, תניחו תפילין, לכו לקברים שלכם, זה סבבה מבחינתי. לך וגם תחכה לך שם מישהי עד סוף היום הקדוש הזה שלך, ותעשו שם ביחד תשמיש ואחר כך היא תגדל לך איזה מנחם מנדל קטן. לך, אתה לא מאיים עליי, מאז שאתה התחלת עם הדבר הזה אני.. אני לא בן אדם, אני, הרצפה מתנדנדת לי כמו.. אני לא חיה, אני בקושי נושמת. אני מבקשת ממך שאתה לא תעזוב אותי. תשבע.

מקימי-עלמה 2

יוצרים: נעה ירון דיין, יובל דיין, תמר מרום, רם נהרי

אתה מוכן בבקשה להשאיר קצת מהערגליות ולא לחסל את הכל?
כן? אה, אתה מתכוון לצום? רציני? באמת?
אז למה לא אמרת לי אני הייתי מכינה אוכל, איזו ארוחה כהלכתה, כמיטב המסורת.
אה, צום כולל שתיה? כן? גם לא עישונים?
תחזור רגע על המילה הזאתי... תשמשי? אסור תשמשי? מה, אסור בכלל תשמושים בכיפור?
ממתי? גם לא תשמושון קטן? תשמושון... תשמושון קטן.. קטן!
מה זה מה זה מה זה? אתה הולך לבית כנסת? ומה אני אעשה?
אה, באמת חבל שאתה לא מציע, כ"כ אטרקטיבי... אני לא רוצה, אז אל תציע לי יותר.
מה אני אעשה שם בעזרת נשים לבד? לא, אתם תשבו לכם למטה, כל החבר'ה ואני למעלה תקועה
בעזרת נשים. מצחיק. אתה יודע מה הכי מצחיק אותי ביהדות? שביהדות הם תמיד תוקעים את
הנשים רחוק בעזרת, איפה שאין מזגן ותמיד מגעיל שם וצפוף,
העיקר שהנשים יהיו רחוקות, שלא יראו אותן.
בסדר, אז תלך לבית כנסת, צדיק הדור, תלך, תלך עם החברים שלך ותעשה מה שאתה רוצה,
עזוב אותי, תלך, רק אל תשכח שאני קבעתי עם נגה על הבוקר להיפגש ולעשות ת'רדיו.
מה לא יודע? אני הבטחתי לה שתצלם את זה.
מה לא יודע? נו מה, אתה עושה ממני צחוק? אה כתוב בתורה שאסור לשדר ברדיו ביום כיפור?
אה הבנתי, זה תירוץ טוב. הבנתי, מצאת לך תירוץ חדש. יפה.
בסדר, לך לבית כנסת שלך, לך, לך עם החברים שלך, עם הדניאל הזה שלך, שחקו בדתיים, תניחו
תפילין, לכו לקברים, לך, זה סבבה מבחינתי. תאמין לי שיש לי מושג, יש לי מושג! באמת שיש לי
מושג. אני רק רוצה שתסביר לי עכשיו, מה אתה עכשיו? אתה דוס? אתה מה? אתה מה...
מה אתה עכשיו בחיים שלך? אוקיי אז תלך, תלך. לך! נו תלך!
למה? כי זה אצלי במסורת מה אני אעשה? זה ככה ביום כיפור. זה, זה אצלי בעדה.
אני צריכה להיות מגעילה ביום כיפור, ככה זה אצלנו.
לא רוצה. לך לבית כנסת. לך ואל תחזור גם. לך כבר, נו!

מקימי - עלמה 3

יוצרים: נעה ירון דיין, יובל דיין, תמר מרום, רם נהרי

ריבוננו של עולם שומע? זה בסדר אם אני אדבר עם רבנו?
רבנו תעזור לי אני צריכה שתחזק אותי אני צריכה שתחזק אותי.
למה אני פוגעת באנשים שקרובים אליי? למה אני פוגעת?
אני הולכת לפגוע באנשים שאני הכי הכי אוהבת ואני צריכה שתעזור לי,
אני צריכה שתעזור לי, אני צריכה שתחזק אותי.
אני צריכה שתיתן לי יד כמו שאבא שלי היה נותן לי יד כשהייתי קטנה.
אני הולכת לפגוע בבנאדם שאני הכי אוהבת וזה כואב לי, זה כואב לי בגוף.
אבל זה חזק, זה חזק, זאת אמת. אני יודעת, זאת אמת ואני עושה את זה
ואני הבאתי את עצמי ואתה תעזור לי ואתה תחזק אותי. בעזרת השם. בעזרת השם.
(מתפללת מתוך ספר-)

"אותך אדרוש אותך אבקש שתחתור חתירה דרך כבודה מאיתך, דרך כל העולמות עד
להשתלשלות שלי במקום שאני עומדת, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות ובדרך ונתיב הזה תאיר
עליי אורך להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים,
לבלי לחשוב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק
במחשבות זכות, צחות וטהורות בעבודתך באמת, בהשכלתך ובתורתך. הטה ליבי אל דעותיך ותן
לי לב טהור לעבדך באמת וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה".

משמורת - בת שבע**יוצרת: עירית לינור**

אבא, מי זאת? אני לא יכולה לזכור את כל השמות של כל החברות שלך .
אין לי מקום בהארד דיסק . אבל אם הוא יתחתן איתך אני כן אזכור את השם .
אם לא יש לי אוסף שמות קבוע, את יכולה לבחור: "פוסטמה", "שמנה", "מגממת",
"זאת עם הבוטוקס", "זאת עם הסיליקון", "הזונה", לא בעצם "הזונה" זה של פאני ,
גם "הפוסטמה" זה של פאני. את נראית לי סובלת, אולי את תהיי "הסובלת?" או "ההמומה?"
אבא! מה זה הדבר הזה להביא דייט בשביל לקחת את הבן שלך מהשדה?
שנה לא ראית אותנו ועכשיו את מביא לו את הדייטים שלך? אפילו בנורמות של זה חריג.
שירן בתחת שלי! אימא שלך לא קראה לך שירן. מה זה היה? ברכה? יפה? לבנה?
אני מתנהגת מדהים זה אתה שמתנהג כמו איזה דפקט . ותלך אתה הביתה.
אתה והגראז'ניקית שלך . היא לא עשתה שום דבר רע והיא גם לא תעשה אחרי שאני אגמור
איתה... אז כנראה שבאמת המסר לא נקלט וכנראה איתך אין מה לדבר אז אני פותחת ערוץ
תקשורת ישיר עם החברות שלך . אתה באמת חושב שאני צריכה להיות נחמדה אליה? למה? תן לי
סיבה . למה אתה לא צריך להיות נחמד אליי? והיא גם נראית לי בגיל ביוץ .
אתה מתכוון להשריץ עוד ילד? נכון, אתה צודק זה באמת לא ענייני .
לך תתחתן עוד פעם, זה בדיוק מה שחסר לך בחיים עכשיו .

מתים לרגע - איריס

בימוי: יואב פז, דורון פז, רוני ידור

רקע: לאיריס לוי (לשעבר רועי צברי) גילו לה סרטן השד. היא מסבירה לדנה ואסמא (סטודנטיות לרפואה) למה היא לא תעבור את הטיפול נגד הסרטן.

הטיפולים זה אומר להפסיק את ההורמונים שעושים אותי אישה.
הקול שלי יתעבה, השיער יחזור לי לגוף, השדיים ייעלמו לי...
איזה מין חיים יהיו לי?
זה עדיין שווה את זה! עדיף לי למות מסרטן בתור אישה כשיועד איתי,
מלמות מצער וכאב אחרי שהוא יגלה.
הוא לא יודע, אף אחד לא יודע.
לא הילדים שעשו לי את המוות שאני הומו,
לא הפסיכיאטר שאמרתי לו שני רוצה להוריד את הגוף הזה כמו חליפה ולהיות בת, אז הוא שלח אותי לאשפוז.
רק ההורים שלי יודעים, והם ניתקו אותי את הקשר אחרי הניתוח.
אפילו הם לא מזהים אותי היום.
אחרי הניתוח רועי צברי מת סופית, ואיריס לוי נולדה.
אני עברתי לעיר אחרת, אני התחלתי ללמוד, אני התחלתי לעבוד,
אני נרשמתי לסלסה, שם הכרתי את יועד שהוא הדבר הכי חשוב לי בחיים.
אף אחד בחיים לא אהב אותי ככה. תראו אתכן, צעירות יפות ונשיות.
מה אם הייתן במקומי לא הייתן מסתירות?

ניצבים - קרלה:

רקע: קרלה מזהה את מגי באזור חדר ההלבשה, לאחר שלא התראו זמן מה, ומתעלקת עליה.

מגי, היי! מה, את עדיין ניצבת? את בטח כבר משתגעית..

את יודעת שאני כבר שחקנית.. כמה זמן את ניצבת?

כמה זמן את כבר עושה את זה? כי אני עשיתי את זה רק שנה וחצי-ואח"כ נקטפתי מהביוב הזה, בלי להעליב.

יש לי אח"כ סצנה עם אורלנדו בלום, הוא מהמם.

לא, אבל אני מתכוונת לזה שיש לי ממש סצנה עם טקסט, ולא בתוך צללית מטושטשת ברקע...בלי להעליב.

(טלפון מצלצל) אוי, רגע זה מתי, אני חייבת לענות.. היי מותק.. תשמע, אני יכולה לחזור אליך? אני עם מישהו.

כן, היא אישה.. הוא שואל אם אני יכולה לצלם אותך, רגע שנייה (מצלמת), אני אשלח לך בסמס.. אתה זקן מלוכלך. אגב, הוא לא זקן, הוא בן 28 ויש לו יאכטה משלו. הוא חתיכת מציאה. אז איפה את גרה עכשיו? יש לך דירה משלך? אה, כי גרת פעם בשכירות בדירת שיכון הקטנה והדוחה שם.

אה.. את עדיין גרה שם? אבל את בריאה.

זה הכי חשוב. גם אם אין לך שום דבר אחר, לפחות את בריאה. כרגע.

אם מדברים על מזל רע, שמעת על ברברה? טרוור עזב אותה בשביל דוגמנית צעירה יותר. היא הרוסה, באמת, לגמרי לבד, בוכה בלילות בבית הגדול הזה..

לפחות יש לה בית משלה.. גם זה משהו.

אוי, הנה זה מתי.. אה לא.. אוי.. לא משנה.

נער קריאה - חנה שמידט

רקע: חנה מואשמת בבית המשפט על פשעי מלחמה.

כן, כל חודש 60 אסירות היו נבחרות ונשלחות ממחנה העבודה בחזרה לאושוויץ
כן, זה נכון, אני...כן.....הייתי חלק מזה כן...עזרתי לעשות את הסלקציה.
אני מודה בכך היו שש שומרות, אז... החלטנו שכל אחת תבחר עשר נשים, כך עשינו כל חודש,
כל אחת מאתנו הייתה בוחרת עשר, זה מה שעשינו...כולנו שלחתי אותן למוות, כן
אבל כל פעם היו מגיעים משלוחים חדשים,
נשים חדשות היו מגיעות כל הזמן, אז...הישנות היו צריכות לפנות מקום לחדשות,
אתה לא מבין, לא אבל אתה לא מבין...לא יכולנו להשאיר את כולן,
לא היה מקום, היינו חייבות לשלוח אותן למוות ספרנו את ואת ואת.. ככה..
אבל מה אתה היית עושה לא הייתי צריכה להצטרף לעבודה מהתחלה?
הייתי חייבת לעבוד אני לא מבינה מה אתה שואל..
השריפה בכנסייה? אני לא פתחתי את הדלת, אני.. מן הסתם הסיבה ברורה.
לא יכולנו, היינו שומרות התפקיד שלנו היה לשמור על האסירות,
לא יכולנו פשוט לתת להן לברוח.
זה לא שהיו מאשימים או הורגים אותנו אם היינו פותחות את הדלתות
אם היינו פותחות, היה מתחולל תוהו ובוהו.
כיצד אתה חושב היינו משליטות סדר? זה קרה כל כך מהר ירד שלג, ההפצצות, הלהבות,
הכפר כולו עלה בלהבות, ואז החלו הצרחות, ורק הוסיפו להחמיר, יותר גרוע ויותר גרוע,
ואם כולנו היו יוצאות, ופותחות לא יכולנו לתת להן לברוח, פשוט לא יכולנו.
הן היו תחת אחריותנו זה לא נכון מה שהן אומרות, אני..לא לא לא הייתי אחראית, זה לא נכון
אני הייתי רק אחת מהן, כמו כולן רק עוד שומרת, היינו שש שומרות, אני..
לא, לא אני כתבתי את הדוח כולנו החלטנו מה לכתוב, כולנו, כולנו כתבנו אותו יחד,
זה לא אני, זה לא אני..
מה זה משנה מי כתבה אותו אתה רוצה לראות את כתב היד שלי? כן?
אתה רוצה שאני אכתוב? אתה רוצה לראות את כתב היד שלי לא?
לא צריך. אין בכך צורך, אני כתבתי את הדוח.

סוף הקיץ - מיכל

רקע: מיכל בבית משחקת עם עידו ברביעיות, לפתע נשמעת דפיקה בדלת. מיכל פותחת את הדלת. גאולה עומדת שם עם ציפי שמעיניה זולגות דמעות.

מה קרה? בדיוק חשבתי לצלצל אליך, לשאול אותך אם מאיה אצלכם. אוי, גאולה, אני לא יודעת מה להגיד לך, אני נורא מצטערת. (לציפי) על מה רבתן? גאולה, אני מבינה שאת נסערת, אבל..

עם כל הכבוד, את אל תחלקי לי ציונים על הדרך שאני מחנכת את הילדה שלי. מאיה ילדה מיוחדת ויצירתית. וכרגע היא צריכה חופש וזה מה שאני נותנת לה, אני לא צריכה את האישור של אף אחד ובטח לא שלך.

אני לא מתערבת לך כשאני רואה איך את מלחיצה את ציפי שלך ומציבה לה סטנדרטים גבוהים מדי לילדה בת שבע,

אני מזה לא מקנאה בה אם חס וחלילה היא תביא הביתה תעודה שיש בה פחות ממצוין.

מאיה עושה טוב לילדה המכובסת שלך אבל כמו שאמרתי, אני לא מתערבת בחינוך שלך.

(גאולה מתרחקת, מיכל מתפרצת על מאיה) מה את עושה תגידי לי? איך את מתנהגת?

מה את נושכת? מה את כלב?

מה את חושבת שלהגיד מצטערת זה למחוק את כל מה שעשית?

מה הנשיכה של ציפי תעבור כי את מצטערת?

מי שמתנהג כמו כלב מקבל יחס של כלב. את לא נכנסת היום הביתה. לא, הלילה תשני בחוץ.

סימני שאלה – רוחי

יוצרים: עידו דרור ואופיר בביוף

אני רואה שאת עסוקה, תירגעי לא קרה כלום, אפשר מים?
(מברכת) ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו.
אבא ברוך השם, בסדר. ביום רביעי יש ווארט, ההורים של החתן מגיעים מאנטוורפאן לכמה ימים. הוא האמת, כבר 3 שים באור התורה. אני צריכה שתגיעי לווארט אחרת הם לא יסכימו. אבא אמר שזאת הדרך היחידה ו.. אפילו אמא הסכימה.
אני מבקשת ממך להיות שעה במצב לא נוח, כדי שאני אוכל להתחתן עם מי שאני אוהבת. לא הייתי באה אליך אם הייתה לי ברירה. אבא אמר שאין סיכוי שתבואי.
את לקחת החלטה אגואיסטית. את השארת תוהו ובוהו מאחורייך.
מה חשבת? שאמא תקבל אותך כמו שאת? שהיא תזמין אותך לסדר שבת מדי פעם?
את ידעת מה יקרה ברגע שתעשי את זה. את ידעת שלא תראי יותר את חיים מרדכי,
את ידעת שהלב של אבא יישבר. אני.. מי יסכים לחתן את הבן שלו עם אחות של כופרת שגרה עם פרנק בדירה?

סימני שאלה - שירה

יוצרים: עידו דרור ואופיר בביוף

מה את עושה כאן? קרה משהו? משהו קרה לאבא? מה אני לא יודעת?
בטח קרה משהו אם את באה ככה אחרי 3 שנים. מה שלום אבא? הוא יודע שאת פה?
בשביל זה הגעת לפה? לבקש ממני להתחפש כדי שתוכלי להתחתן?
את באמת מצפה ממני לשים פאה ולשבת עם אמא כאילו לא קרה כלום?
ניתקת לי את הטלפון בפנים כל פעם שהתקשרתי. את לא היית באה לפה אם את לא היית חייבת.
רוחי, אל תאשימי אותי בזה. זאת את שחיה בעולם מעוות.
אני אגואיסטית? כל החיים שלי אני עשיתי מה שטוב לאחרים.
והסיבה היחידה שאני המשכתי לנשוך שפתיים ולסתום הייתה את וחיים מרדכי.
את היחידה ששיתפתי במה שעובר עליי שם. 3 שנים אני עושה חגים לבד.
עמדת מאחורי אמא שקראה לי זונה ולא אמרת כלום אז עכשיו את מצפה ממני
שאני אשכח את הכל ואני אחזור הביתה?

סרוגים - הודיה**יוצרים: חוה דיבון, לייזי שפירא**

שלום. אני הודיה. דתייה, לשעבר.
לא אל תכעסו עליי שאני לא מאמינה באלוהים, אני פשוט אף פעם לא באמת האמנתי.
אז ככה, אבא שלי הוא רב גדול בישיבה.
ואני יודעת שכולם אומרים את זה, אבל שלי לגמרי אותנטי, וזהו והשבוע הוא הולך להיות בן
שבעים.
עכשיו, שבעים זה גיל מאוד מיוחד. שבעים זה גיל השיבה.
כמו שנאמר: "בן שמונים לגבורה, בן תשעים לשוח וכן מאה כבר נחשב למת ובטל שעבר מן
העולם".
עכשיו אתם בטח שואלים את עצמכם רגע, אבל מה זאת אומרת מת ועבר מן העולם?
זאת אומרת, הוא עדין יושב אצלנו בבית והולך לישון ואפילו קם ושותה ואוכל
ויש לו מן חיתולים כאלה למבוגרים שסופגים וסופגים וצריך להחליף אותם מתישהו.
"והוא כבר מת" ככה כתוב במשנה, ואני חושבת על אבא שלי ש..
שהוא כבר בן שבעים וזה רק עוד שלושים שנה עד שזה נגמר וזה נורא מעציב אותי.
כי הוא אבא שלי. ואני לא יכולה לברך אותו כי.. אני חילונית.
וכל מה שאני אגיד אז כולם יגידו "בסדר, מה אתם מצפים ממנה? היא חילונית. הרי.. מה...?"
חילונית. אבל אני יודעת שלאבא שלי בעצם, לא ממש אכפת מזה.
הוא עושה בכאילו בגלל שהוא ראש ישיבה אבל בעצם לא ממש אכפת לו.
בלי כל החברים שלו מסביב אז.. אני הבת האהובה עליו.
אני הייתי הודיה ותודה שהקשבתם לי.

עד החתונה – איה

יוצרים: אבנר ברנהיימר וענת שנהב ויצמן

רקע: איה עומדת לפגוש את רן ביום הולדת של צמרת. זו פגישה ראשונה מאז שנפרדו והיא חוששת. היא טוחנת לאייל על זה במוח כבר יומיים.. הם עדיין לא זוג אבל יהיו בסוף הפרק. יש מתח טוב ביניהם, אינטימיות והם מרגישים נוח זה עם זה. איה לא מרוכזת.

איפה ראית את זה? ומה היה שם?
מגניב.. (פאזזה) נראה לי שעדיף שאני לא אלך. די, חשבתי על זה ואין לי כוח לדרמות.
אני מרגישה כל כך אשמה. לא בא לי על זה!
אחרי חצי שנה להתחתן? לא נשמע לך שמשוהו מסריח פה?
נכון אבל עדיין להתחתן אחרי חצי שנה...
הכי לא תקועה עליו. מה זה קשור...?
טוב. (מתלבטת אם להמשיך, הוא מביט בה) טוב די, די, אתה צודק. גמרנו.
באמת, בא לך לבוא איתי? וואלה. מעולה, בכיף..
מה ז'תומרת? אתה תהיה חייב לתפוס לי בטוסיק. זה חלק מהתפקיד של נער ליווי.
זה יהיה אצל אחי והבן זוג שלו בתל אביב.
מה, יש איזה בעיה? מה שהוא הומו? קוראים לזה מתרומם, שנש..
תזהר, הטוסיק שלי הולך ומתרחק.. הטוסיק שלך, לעומת זאת, חייל קרבי, מסוקס ואטרקטיבי..
מאיפה הביטחון העצמי המטורף הזה תגיד לי?

עד החתונה - איה 2

יוצרים: אבנר ברנהיימר וענת שנהב ויצמן

רקע: איה ואייל רבו, ריב ראשון של תחילת יחסים, איה מרגישה שחלק גדול מהאשמה עליה. בכל אופן לא מדובר בריב דרמטי במיוחד. אחרי גירושי הוריה היא מחליטה להתנצל ולהחזיר את אייל אליה. אייל שנפגע ממנה, משחק אותה הארד טו גט. היא תופסת אותו בחצר האוניברסיטה.

אני רוצה לבקש ממך משהו. אני רוצה עוד הזדמנות.

כי אתה מוצא חן בעיניי.. שנייה, תן לי לסיים. וכי אני מרגישה שאנחנו מפספסים פה משהו טוב,

אין לך מה להפסיד. אלא אם אתה ממש ממש סובל איתי.. אתה סובל איתי?

אני מציעה.. תן לנו עוד שבוע ביחד. אם אחרי השבוע הזה עדיין תחשוב שאין לנו סיכוי,

אני לא אטריד אותך יותר. סוג של "על תנאי".

תכיר אותי יותר לעומק. תבחן, תתרשם, תערוך ניסויים.

(אייל: זה יכול לכאוב)

לקחתי את זה בחשבון. אם זה לא אז תזרוק אותי. ככה פשוט.

זה הסיכון שאתה לוקח. שבוע מהחיים שלך.

מתי מתחילים? תחליט אתה.. אני שלך..

עלילה – גבי

יוצר: עמוס גתאי

רקע: גבי מחליטה לחתוך את הקשר החולני עם חזי. קשר של זיונים בדירה השכורה.

מה באת? לסלק אותי מהדירה?
אל תדאג, אתה לא תשמע אותי ולא תראה אותי יותר.
הקשר היחידי שהיה לי איתך זה קשר פיזי, אבל אני לא מרגישה יותר שום משיכה אליך,
הפסקת לעניין אותי חזי. רק המחשבה על סקס איתך דוחה אותי.
תגיד לי, מה אתה חושב? שיש לך עסק עם איזו פְּרַחַה מסכנה?
אז, החלטת להכניס לפה איזו פְּרַחַה, אה?
אתה לא יכול יותר לגנוב כסף מהחברה לשלם תישכר-דירה..
אל תפחד, אני לא אספר על זה לאף אחד. לא על זה ולא על הכסף בחוץ לארץ.
אין שום סכנה שתמצא מולך את הפילגש הנוקמת, חזי לך, לך! נו, לך! אני לא מחזיקה אותך פה
כשרק התחלתי לעבוד בחברה אמרו לי להיזהר ממך, שאתה טיפוס נאלח, זה מה שאמרו לי.
(חזי: אז עכשיו את שונאת אותי?)
האמת היא שלא. מה שקרה זה שהסתבכתי עם גבר שלא אהבתי אף-פעם,
שאין לי שום דבר משותף איתו. סבלתי יותר ממה שנהניתי..
יש משהו שבכל זאת אהבתי אצלך, אתה יודע? את הריח גוף שלך..
לפְּרַחַה מסכנה אולי זה מספיק, אבל לי לא.
לך כבר!

פרשת השבוע - אליה

תסריטאים: רני בלייר וארי פולמן

רקע: אלישע מספר לאליה על ההסתבכות החמורה שלו עם החוק.

נשבעת לך אלישע, בבית החדש כל המבנה של המטבח, דיאגונל .
מי האידיוט הזה שקבע שצריך לבשל תמיד עם הפנים אל הקיר? זה חוסם לך את כל היצירתיות.
מה נראה לך שסופרים או ציירים עובדים מול קירות לבנים?
אז אני אומרת לך שלא. הם עובדים מול החלל השלם.
מול המרחב הגדול שלא חוסם להם את הצ'קרות של היצירה.
אז ככה אני רוצה בבית החדש. כל השיש, כל ה.. אתה יודע, כל המשטח עבודה,
הכל עץ דובדבן. זה יהיה מה שנקרא אי שפונה לפינת ישיבה.
וככה אתה מבשל מול האנשים שאתה אוהב.
ולא מול הקיר כמו איזה כלב. איזה עיכובים? עם מה? עם מה? עם האישורי בנייה?
נו, בסדר, זה תמיד ככה. צריך למצוא שם איזה בורג, לשמן אותו, ואז זה משתחרר. מה?
טוב, תגיד לי מה שאתה רוצה להגיד לי. אתה משגע אותי כבר! אלישע...
אל תמרר אותי. דבר איתי.

אלישע.. תגיד לי שאתה עובד עליי, אלישע. מה אתה אומר לי? שבבוקר נתתי מקדמה לארכיטקט
ומחר מברחים אותי לקנדה באמצע הלילה? על מה חשבת, אלישע? על מה חשבת כשהלכת
ומכרת את המשפחה שלך כמו איזה פרקטים מזויפים ממקסיקו? על מה חשבת? זה בדיוק מה
שאתה אלישע, באסטיונר. באסטיונר טורקי מבאר שבע. כמו אבא שלך, כמו הדודים שלך, כמו
האחים שלך. אני אדבר על מי שאני רוצה! באסטיונר! רק במקום למכור עופות בבאסטה כמו
האחים שלך, אתה באסטיונר עם מוח חולני, מוח מעוות אלישע! שרים, פקידי ממשלה. למה מי
אתה חושב שאתה חתיכת אידיוט, הבן של אריק שרון? האמנת? האמנת. אני מגיל 16 איתך.
מגיל 16 אני איתך. האמנתי לך. הלכתי אחרך. בחיים לא הייתי עם מישהו אחר. אתה יודע,
אפילו לא בחלומות שלי. ואתה הולך מאחורי הגב שלי. שנתיים הולך מאחורי הגב שלי, מרמה
אותי, מזייף מסמכים, משמן אנשים. שנתיים אתה ישן איתי לילה לילה ויש לך סודות על הראש?
יותר גרוע ממאהבת. כאלו כל זה לא מספיק, אתה עוד הולך וסוגר לי עסקה עם איזה שוטר דפוק?
בלי להתייעץ איתי?! מי אתה חושב שאתה? מה הסיפור הזה? איפה אתה חי?!!
מה, אתה חי בסרט? איפה אתה חי, אלישע? אתה שומע מה שאני אומרת לך? אתה יוצא מפה
עכשיו. ואתה הולך אליהם ואתה מתקשר ל.. לבלשים האלה שחתמת איתם חוזה.
זה לא מעניין אותי. אתה יוצא מפה עכשיו, מתקשר אליהם ונפגש איתם עוד הלילה.
ואתה אומר להם שאין דיל, ואין שום בטיח, ואין עסקה ואין נעליים!
אתה אומר להם שהאישה שלך והילדים נשארים בבית! ושאתה הולך לכלא, כן!
הולך לכלא כמו כל עבריין ומשלם על חרא שעשה! הילדים שלך לא קשורים לזה.
אתה מבין מה אני אומרת לך? הילדים שלך לא קשורים לזה.
הילדים שלך לא קשורים לזה שאבא שלהם הולך לישון עם כלבים!

קדוש-רבקה

יוצר: עמוס גתאי

רקע: רבקה נותנת למאיר בעלה (יורם חטב) אישור לגרש אותה, בגלל שעברו 10 שנים ועדיין אין להם ילדים.

אתה זוכר, מאיר, כמה ימים אחרי שהתחתנו ישבנו ככה. ירד הרבה הרבה גשם בחוץ.
אבל קרן שמש קטנה, עקשנית. הקרינה בדיוק על המיטה שלנו...
אני זוכרת מה אמרת לי. אמרת שאתה רוצה להיות איתי תמיד.
אבל אני לא ידעתי אם אתה מתכוון לתמיד או לנצח.
אני יודעת איך שאתה מרגיש עמוק בלב שלך, מאיר.
אני רואה שאתה סובל.. אתה סובל בגלל שאין לנו ילדים.
אתה סובל בגלל שאתה חושב שאנחנו חיים בחטא.
אתה רואה את החברים שלך, יש להם כבר שלושה, ארבעה,
אפילו חמישה ילדים.
אנשים בקהילה לועגים לנו.
בישיבה, החברים שלך בזים לך.. ואתה רוצה ילד.
אתה רוצה בן זכר.

קוויקי- רוני

יוצרים: אמיר דוליצקי ונועה פניני

לאן?

אז תביא לי רק אופטלגין, לא מרגישה טוב... חום, חולשה קצת הבטן.

תביא לי גם משהו מתוק... לא יודעת משהו מתוק.

לא. לא. תביא לי... לא מה במבה? עזוב אל תביא לי כלום.

ביסלי. גריל.

חכה אני אתן לך כסף.

חכה, תוריד תיזבל מה אכפת לך.. ותיקח גם מהשירותים ובחדר שלי יש גם שקית.

אין לך זבל בחדר? טוב..

תוריד גם את העיתונים.

אפשר עוד משהו? תביא דבש.

ותחזיר לו גם את החלב המקולקל אם אתה כבר הולך.

ותשלם לו גם תיחוב.

חכה אני אביא לך כסף. יש לך?

יאיר? זה בסדר נכון? פשוט מרגישה מזה רע.

יאיר? תשלח לי גם תיחבילה בדואר.

ותיקח כבר גם את הבקבוקים הריקים אם אתה כבר הולך.

ותביא גם אקמול כי אופטלגין מזה חזק.

אם אתה כבר בסופר פארם תביא פטיש. אני רוצה לתלות את הווילון.

יש טמבור בסוף הרחוב.

אתה לוקח איתך את בריזיט?

דבר אחרון אחרון נשבעת..

קילו תפוחי אדמה. שתעשה לי פירה זה טוב לבטן.

יאיר? תודה..

אתה מסתדר שם?

שבעה – אולין

יוצרים: רונית ושלומי אלקבץ

רקע: במהלך השבעה של האח מוריס . אליהו מבקש מאולין שתחזור הביתה אחרי שהוא מסרב לתת לה גט מזה שלוש שנים.

תזכור את היום הזה אליהו, אתה עוד תתחנן לגט.

מה חשבת? שאני מחפשת חתן?

לא, יש לי את העבודה שלי, יש לי איפה לשים את הראש ויש לי את השקט שלי.

לא חסר לי כלום. שום דבר. שלוש שנים אני מחכה, שלוש שנים.

אבל לא עוד הרבה זמן, לא.

יבוא מישהו ימצא חן בעיני, אני אלך איתו.

אני לא אעשה לך חשבון אליהו.

אם חיכיתי עד עכשיו זה בשביל הכבוד שלך אליהו לא שלי.

אני מצפצפת על מה יגידו מה לא יגידו.

אני אצא לסרטים ולבתי קפה וכל העולם יראה. ואז הבושה תהיה עליך, עליך אליהו,

אז אם לא תיתן לא תאבד רק אותי, גם את הכבוד המזופת שלך תאבד,

תזכור את המילים שלי..

שבעה - סימונה

יוצרים: רונית ושלומי אלקבץ
אני לא רוצה לדבר איתך. (נשכבת חזרה לישון)
מה, שבק אילחה אה? (תרגום: נהנת מזה אה?)
משחקת אותה מסכנה ליד כולם.
(מסדרת את השיער) ואתם מה? מה אתם מסתכלים ככה? כוווולכם צבועים.
מה מאיר, מה? תוקע בי את הפרצוף השחור שלו.
מה סימונה, מה?: רוצה להרביץ לי?
בוא. בוא תרים עלי יד, נראה אותך גבר.
לא יכולה לראות את הפרצוף שלכם יותר. (קמה מהר מהמזרן)
אני לא מפחדת, לא מפחדת, בוא. הק לכולכם! אה!
אתה תעשה פה סדר? ממתני? היחיד שהיה עושה פה סדר זה מוריס ומוריס הלך.
מת מוריס. מז'ה! (תרגום: הלך)
בטח.. אתה תעשה. מעדיפים לבוא לפה להתחבק, להתנשק ומחורי הגב הק?
אז אני אומרת מה יש לי על הלב ומצדי תתפוצצו. לא מספיק! לא מספיק..
כשמיכה שלי היה בחיים ידעתם לבוא. לאכול על חשבוננו, לשתות, להלוות כסף שבחיים
לא החזרתם. ליקקתם לו את האצבעות. עכשיו הוא מת, אף אחד לא בא.
טווחי מטאיז'י. שנתיים! שנתיים אף אחד לא שם את הרגל שלו אצלי.
אף אחד לא שואל: אולי את צריכה משהו, סימונה?
כיף עיישה סימונה? את השם שלי שכחתם.
את תראי אילנה, מעוד שבוע, אף אחד לא יזכור אותך יותר! היה!!! (יד רושמת)
אתה תתבייש! אתה תתבייש! אתה איתמר וגם אתה ז'אק.
מי עזר לכם לפתוח את העסקים שלכם אם לא מיכה שלי?
באתם אליו, לקחתם 80 אלף שקל הכל רשום. החזרתם לו? גרוש הוא לא ראה.
והעסק שלו, אחרי שמת לקח אותו מוריס, כמו שהוא, עם הציוד שלו, עם העובדים שלו.
הבטיח לי 3000 שקל בחודש, בסוף נתן לי עשרה חודשים ונעלם! לא שמעתי ממנו, לא
ראיתי אותו יותר עד שמת.
אילנה תגיד, אילנה לא ככה?
הייתי מתקשרת אליו, לא היה חוזר אלי. לא ככה אילנה, תגידי, לא ככה?
שקט שקט את.. (תרגום: תשתקי)
לא יכולה לסבול את הקול שלך יותר. משוגעת?. משוגעת עם עין. עם עין כזאת גדולה.
אה? מפחדת? מפחדת מהעין שלי? בגלל זה את רוצה שאני אשתוק?
תמיד פחדת ממני.. פחדת שאני יעשה לך עין.
פחדת שאני מקנאה בך. על מה? על כלום. ככה. לא אוהבת אותך יותר.
לא אוהבת אף אחד. למה אני צריכה לאהוב אתכם? למה? בגלל שאתם אחים שלי?
מה זה חוק? ואם אני לא אוהבת אתכם יותר, מה אני יעשה?
אני אלך.. אני אשב שבעה בבית שלי.

שושלת שורץ - ציונה

יוצרים: שמואל הספרי, אמיר הספרי

טוב תשמע, אני גמרתי עם הטרפות, עם החזירים, עם זה ששוכרים לי את הוויטרינה, עם הקנסות עם החובות, עם החברים שלך הרוסים ועם המריבות שלי עם המשפחה שלי. טוב לך – טוב. לא טוב לך גמרתי גם איתך. עכשיו תחליט, או אני והכול כשר או הקרובה שלך והחזירים. אחרי שהלכת להעיד בשבילה התחיל כל הבלגן עם האטליז הטרף, ושתוכיח שאתה יהודי, והסיפור עם הברית מילה. לא בשביל זה התחתנתי איתך! אני יותר חשובה ממנה. זה החיים שלי מול החיים שלה. תחליט!

אני רוצה שתשלח אותה מהבית. שנה אני שומעת את אותו הסיפור שהיא הולכת. הגיע לי עד כאן. אתה באמת רוצה לעזור לה שהיא תלך חזרה לרוסיה? אז קח. תן לה את זה. זה אליהו ראש המועצה אצלנו. אני לא רציתי לעשות את זה אבל אין לי ברירה. אתה רואה את הכתובת? הוא הולך לשם לפגוש אישה. אני יודעת. ראו אותו. הוא גר שם ומסתובב שם.

מה שזה אומר שאם אתה באמת רוצה לעזור לה, תן לה את הפתק, שתלך אליו, שתתפוס אותו על חם, שתאיים עליו שתצרח עליו ושיגמר כבר הסיפור שלה ושתעוף מכאן היא וכל החזירים שהכנסת לי הנה